

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická

DIPLOMOVÁ PRÁCE

**Historie basketbalu v regionu Písecko od
roku 1950 do současnosti**

Miroslava Kopsová

Plzeň 2012

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni dne

podpis

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta pedagogická

Katedra tělesné a sportovní výchovy

Akademický rok 2011/2012

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Miroslava Kopsová**

Studijní program: **M7503 Učitelství pro základní školy**

Studijní obory: **Učitelství pro 1. stupeň základní školy**

Název tématu: **Historie basketbalu v regionu Písecko od roku 1950 do současnosti.**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í

1. Shromáždění a studium odborné literatury
2. Zpracování projektu diplomové práce
3. Návštěva archivu, knihovny, zmapování současné historie v daném regionu
4. Vedení rozhovorů či návštěva oddílu, klubů atd.
5. Zpracování nasbíraných dat a jejich utřídění
6. Práce na konečném sepsání diplomové práce

Rozsah grafických prací: **10 stran**
Rozsah pracovní zprávy: **40-60 stran textu A4**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**
Seznam odborné literatury:

- 1. Křelinová Kateřina, Encyklopedie sportu, Fortuna Print, Praha 2003**
- 2. Stubbs Ray, Kniha sportů, Knižní klub, Praha 2009**
- 3. Olivová Věra, Odvěké kouzlo sportu, Olympia, Praha 1989**

Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Petr Červenka**
Katedra tělesné a sportovní výchovy

Datum zadání diplomové práce: 29. listopadu 2010

Datum odevzdání diplomové práce: 29. srpna 2011

Doc. PaedDr. Jana Coufalová, CSc.

děkanka

PaedDr. Jaromír Votík, CSc.

vedoucí katedry

V Plzni dne 30. listopadu 2010

OBSAH

1. Úvod.....	7
2. Cíle a úkoly.....	8
3. Historie basketbalu.....	9
3.1. Historie BAA, NBL, NBA a ABA.....	14
3. 2. Basketbal v Evropě.....	19
3. 3. Organizace a soutěže.....	19
4. Basketbal u nás	20
5. Historie milevského basketbalu... ..	23
6. Historie píseckého basketbalu.....	24
6. 1. Nejdůležitější údaje píseckého basketbalu ve zkratce.....	30
6. 2. Sezona 1999/2000.....	32
6. 3. Sezona 2000/2001.....	33
6. 4. Sezona 2001/2002.....	35
6. 5. Sezona 2002/2003.....	36
6. 6. Sezona 2003/2004.....	37
6. 7. Sezona 2004/2005.....	39
6. 8. Sezona 2005/2006.....	41
6. 9. Sezona 2006/2007.....	43
6. 10. Sezona 2007/2008.....	44
6. 11. Sezona 2008/2009.....	45
6. 12. Sezona 2009/2010.....	46

6.13. Sezona 2010/2011.....	47
7. Historie píseckého basketbalu v tisku.....	48
7. 1. Jihočeská pravda, č. 74, 28. 3. 1961, Malé rozměry – slabé výkony.....	49
7. 2. Jihočeská pravda, 24. 9. 1972, Mlčenlivý střelec se vrací do Písku.....	50
7. 3. Zítřek, březen 1979, Jitex Písek – vítěz krajského přeboru basketbalistů.....	52
7. 4. Jihočeská pravda, č. 5., 18. 11. 1988, Strakonické stovky.....	53
7. 5. Zítřek, 26. 10. 1989.....	54
7. 6. Písecké listy, 3. 9. 2007, Do Písku přichází první liga a posila z USA.....	55
8. Závěr.....	57
9. Summary.....	58
10. Použitá literatura.....	59
11. Přílohy.....	60

1. Úvod

Tato diplomová práce nás má seznámit s historií jednoho z nejpoblárnějších sportů dnešní doby, kterým je basketbal. První část práce je věnována světovému basketbalu a dále je uveden stručný přehled historie basketbalu československého.

První zmínky o basketbalu na Písecku začínají ve třicátých letech minulého století.

Bohužel, o této době se mi nepodařilo sehnat příliš informací, které by se daly využít, proto jsou sepsány v jedné víceleté kapitole. Tato kapitola končí rokem 1996. Další sezony jsou zpracované již jednotlivě.

Toto téma jsem si vybrala, protože jsem v Písku basketbal hrála i trénovala. Předem mnou zde hrála má matka i můj strýc. A má dcera s basketem začínala také v Písku. Proto si myslím, že by bylo zajímavé zmapovat historii klubu a podělit se o ni s ostatními hráči a příznivci. Ale netušila jsem, jak náročný úkol jsem si vzala.

Přesto bych byla ráda, kdyby má práce ukázala, jak bohatá byla historie tohoto sportu v našem městě, a že je na co navazovat. V současné době se zde hraje pouze mužská část soutěží. Žákyně, dorostenky a ženy o basketbal v Písku ztratily zájem. Třeba nám historie ukáže cestu k budoucnosti

2. Cíle a úkoly

Cílem této diplomové práce je seznámit se s historickými fakty píseckého basketbalu od jeho počátků až do dnešní doby a vytvořit ucelenou práci, která tyto poznatky bude uchovávat pro další generace.

Důležité úkoly pro splnění této práce:

Návštěva klubu

Práce s kronikami

Návštěva archívu

Rozhovory s trenéry, hráči, rozhodčími

3. Historie basketbalu

„**Basketbal**, česky též **košíková**, je kolektivní míčový sport, ve kterém se dva týmy s pěti hráči na hřišti snaží získat co nejvíce bodů vhazováním míče do obroučky basketbalového koše a zabránit protihráčům, aby body získali.

I když hru podobnou basketbalu hráli již v 11. století př. n. l. Olmékové v Mexiku a její obdobu pak ještě v 16. století Aztékové, je nutno autorství tohoto kolektivního sportu připsat pětadvacetiletému Američanu Jamesi Naismithovi, profesorovi kanadského původu, který vyučoval na springfieldské univerzitě ve státě Massachusetts.

James Naismith

V roce 1881 zastával také funkci trenéra univerzitního ragbyového týmu. Družstvu se nedařilo. Pořád prohrávalo, což vedlo ke kritice trenéra Naismitha. A to se mu samozřejmě nelíbilo, a tak místo zimní pauzy pokračoval v trénování s týmem v tělocvičně. Zanedlouho však zjistil, že pokládání míče do trojkového území v tělocvičně kvůli povrchu moc dobře nejde. Dostal však dobrý nápad. Vzal dva košíky, které postavil proti sobě na opačné strany tělocvičny. Hráči tedy začali vhazovat míč do těchto košů. To však byla pro hráče moc snadná záležitost. Trenér to ale nevzdal a napadla ho myšlenka, která dala základ novému sportu. Umístil košíky nad hlavy hráčům tak, že je postavil na několik beden na papír. O vzniku basketbalu existuje ještě

několik verzí. Jedna z nich, uváděná v F. M. Markově “Nácviku basketbalu 1938“, tvrdí, že obruče košíků byly připevněny na galerii. Jiná verze, ze “Základů košíkové“ z roku 1958 od profesora Františka Stibitze, zase poukazuje na to, že na galerii byly připevněny koše od broskví. Hlavní však je, že se shodují ve jménu vynálezce košíkové. Důležitým krokem bylo vytvoření pravidel, která by omezovala hráče zvyklé z rugby na kontaktní způsob hry. U studentů si nový sport okamžitě získal oblibu a i z dalších škol brzy začali chodit dotazy na pravidla. To vedlo k jejich vydání ve školním časopisu „Triangle“ 15. ledna 1892, pod dohledem ředitele školy dr. Gulicka. Je z nich patrné, že na nich spolupracoval samotný James A. Naismith. Ten také určil základní počet 9 hráčů na každé straně. Důvod byl prostý. Do třídy, v níž vyučoval, chodilo 18 žáků. Žáci pojmenovali po svém učiteli novou hru “Naismith-ball“. To však Naismith odmítl a dal hře sám konečné jméno “basketball“(košíková). Naismith vysvětlil pravidla osmnácti žákům své třídy a vyzval Franka Mahana a Duncana Pattona, aby si vybrali osm spoluhráčů a stranu, kdo kam bude hrát. R. Chase proměnil střelecký pokus ze střední části hřiště a historicky první zápas skončil výsledkem 1: 0.

Porovnání původních a dnešních pravidel

1. Míč může být přihrán jakýmkoliv směrem jednoruč nebo obouruč.

Toto pravidlo stále platí. Jediná změna spočívá v zákazu zpětné přihrávky na vlastní polovinu.

2. Míč může být odražen jakýmkoliv směrem jednoruč nebo obouruč. Nikdy ne pěstí.

Možnost odrazit míč vedla k rozvoji blokování střel. Obránce může blokovat vystřelený míč v stoupavé fázi letu do koše, nikdy však, pokud míč již padá.

3. Hráč nesmí běhat s míčem. Musí míč odhodit z místa, na kterém jej chytil. Musí brát ohled na svoji rychlost, aby byl po přijetí míče schopen zastavit.

Současná pravidla taktéž zakazují běh s míčem, ale je povolen dribling, který byl zaveden záhy po vynalezení basketbalu samotného. Hráč, který běží s míčem, porušuje pravidlo o krocích.

4. Míč mohou držet jen dlaně. Ruce nebo tělo nesmí být použito k držení míče.

Toto pravidlo nedoznalo výraznějších změn, bylo pouze upřesněno.

5. Lokty, držení, strkání, nastavování nohou nebo údery nejsou v žádném případě povoleny. Porušení těchto zákazů je kvalifikováno jako osobní chyba.

Osobní chyba byla lépe specifikována, přidán byl úmyslný foul a diskvalifikační chyba za obzvlášť hrubé a nesportovní jednání.

6. Osobní chyba je úmyslné udeření do míče pěstí, porušení pravidel 3, 4 a takové jednání jaké je popsáno v pravidle 5.

Zajímavostí je, že v současném basketbale je povolena přihrávka o zem, ale i přihrávka odrazem o vlastní hrudník, loket, či přihrávka za zády.

7. Když jedna strana udělá tři za sebou jdoucí osobní chyby, je to počítáno jako koš protivníků. Tři za sebou jdoucí osobní chyby znamená, že protivník v tomto období sám žádnou osobní chybu neudělá.

Toto pravidlo již neplatí, ale bylo nahrazeno trestem za pět faulů týmu v jedné čtvrtině, kdy protihráči střídají za každý další faul dva trestné hody.

8. Koš je uznán za platný, jestliže míč je vystřelen nebo odražen z hřiště do koše a zůstane tam. Obránci se nesmí dotýkat ani jinak ovlivňovat míč v koši. Jestliže míč zůstane na okraji koše a obránce pohne s košem je koš uznán i když míč vypadne ven.

Proběhly následující změny: Basketbalový koš je průchozí, míč v něm nezůstává, nýbrž volně propadá ven. K signalizaci, zda míč propadl košem, slouží síťka zavěšená na obroučce. Ovšem obránce se stále nesmí dotknout obroučky, když je míč na cestě do koše.

9. Když se míč dostane do zámezí, může být do hřiště vhozen zpět hráčem, který se ho dotkne jako první. V případě nerozhodného míče může rozhodčí vhodit míč přímo do hřiště. Vyhazujícímu hráči je přiděleno 5 vteřin, jestliže nedokáže vhodit, tak míč získávají protihráči. Jestliže jedna strana opakovaně prodlužuje hru, může rozhodčí přidělit osobní chybu.

Pravidlo o vyhození do pěti vteřin zůstává. Navíc bylo přidáno pravidlo určující hráči, který má v držení míč a je těsně bráněn, vystřelit, driblovat nebo přihrát do pěti vteřin. Opět při porušení tohoto pravidla získává míč protivník.

10. Rozhodčí má hlavní slovo při hodnocení, zda se jedná o osobní chybu. Také může diskvalifikovat hráče pro porušení pravidla 5.

V současném basketbale dohlíží na hru dva až tři rozhodčí, z nichž jeden má hlavní slovo při sporných situacích.

11. Rozhodčí posuzuje právo na míč. Rozhoduje, zda se míč ještě nachází ve hře. Dává pozor na čas. Má právo rozhodnout, zda bude koš uznán. Stará se o správné připočtení zaznamenaného koše do skóre.

O čas a skóre se stará zapisovatelský stolek, který také vede zápis o utkání.

12. Hrací čas jsou dva patnáctiminutové úseky, mezi nimiž je pět minut přestávky.

Hrací čas jsou čtyři desetiminutové úseky. Po dvou čtvrtinách následuje poločas o délce patnácti minut. Neplatí ovšem všude např. NCAA či NBA mají jinak dlouhé hrací období.

13. Strana, která ve vyhrazeném čase dosáhne většího počtu bodů, se stává vítězem. V případě nerozhodného výsledku, po souhlasu obou kapitánů, následuje pokračování, dokud jedna strana nedosáhne koše.

Při nerozhodném výsledku je vždy nařízeno prodloužení o délce pěti minut. Tým, který má na konci této doby větší počet bodů se stává vítězem.

Současně s modernizací technického zařízení a vybavení postupoval basketbal kupředu i při sjednocování a upřesňování pravidel hry. Vzhledem k tomu, že první pravidla byla formulována pouze obecně, docházelo k situacím, že se na hrací ploše setkala mužstva praktikující různá pojetí a bylo tedy logickým kompromisem, že se každý poločas hrál podle jiných pravidel. V počátečních letech basketbalu bylo dosahováno poměrně nízkého skóre (méně než 30 vítězných bodů nebylo nic neobvyklého). Utkání byla vedena v poměrně pomalém tempu, protože mužstva, která neměla výškovou převahu, se obvykle bránila zpomalováním hry. Proto další vývoj pravidel a herního pojetí vedl ke zrychlování hry a tím k dramatičnosti, která postupně získávala na přitažlivosti u stále širšího okruhu sportovních příznivců. Výrazná změna pravidel v tomto duchu se uskutečnila v rozmezí let 1933–45, kdy bylo přijato pravidlo určující útočícímu mužstvu časový limit, ve kterém musí dopravit míč na soupeřovu stranu hřiště. Byl odstraněn rozskok ve středu hřiště po dosažení koše a od této doby pravidla nedovolují bránícímu hráči zasáhnout míč směřující do koše v sestupné fázi jeho dráhy. Za zmínku stojí novinka z roku 1930. Střelba jednou rukou popularizovaná hráčem Angelo Luisettirnem, který tímto převratným stylem mnohokrát dosáhl více než 50 bodů za zápas. (3)

3. 1. Historie BAA, NBL, NBA a ABA

Ze springfieldské univerzity se šířil basketbal nejprve na okolní univerzity. To vedlo k měření sil mezi vybranými týmy různých škol. Začaly vznikat amatérské týmy a ligy. Basketbal dále pronikl na sever do Kanady a poté na jih do Jižní Ameriky. Na Filipíny a Dálný Východ se nejspíš tento sport rozšířil díky námořníkům.

Americká basketbalová asociace (BAA) byla založena v roce 1946 vlastníky hokejových arén na Severovýchodě a Středozápadě USA a Kanady. 1.11.1946 hostili Toronto Huskies v domácí hale Maple Leaf Gardens New York knickerbockers - tento zápas se považuje za první v historii ligy. Přestože se již dříve vyskytly pokusy o založení profesionální basketbalové ligy, včetně Americké basketbalové ligy (ABL) a Národní basketbalové ligy (NBL), BAA byla první liga, v níž se primárně hrálo v arénách ve velkoměstech. Během prvních let od založení nebyla kvalita BAA výrazně lepší než ostatní ligy, které jí konkurovaly, nebo nezávislé kluby jako Harlem Globetrotters. Například v roce 1948 se Baltimore Bullets jako finalista ABL přesunul do BAA a hned v prvním roce vyhrál ligový titul. Podobně se dařilo i Minneapolisu Lakers, který jako šampion NBL z roku 1948 vyhrál BAA titul v následujícím roce.

3.8.1949 souhlasilo vedení BAA se spojením s NBL, čímž spolu vytvořili Národní basketbalovou asociaci (NBA). Nová liga měla 17 mužstev, které sídlili ve velkých, ale i malých městech. V roce 1950 se počet týmů v NBA zmenšil na 11 a tento proces pokračoval až do roku 1953/1954, když v NBA působilo pouze 8 klubů, z nichž jsou všechny stále v lize (Knicks, Celtics, Warriors, Lakers, Royals / Kings, Pistons, Hawks a Nationals / 76ers). Proces snižování počtu týmů donutil kluby z malých měst přestěhovat se do větších. Hawks se přesunuli z "Tri-Cities" (aréna dnes známá jako Quad Cities) do Milwaukee (1951) a později do St. Louis (1955), Royals z Rochesteru do Cincinnati (1957) a Pistons z Fort Wayne do Detroitu (1957).

Ačkoliv japonsko-americký hráč Wataru Misaki zlomil rasovou bariéru v NBA během sezóny 1947-1948, když hrál za New York Knicks, za přelomový rok se považuje až 1950, kdy se několik týmů rozhodlo angažovat Afroameričany, např. Chucka Coopera do Bostonu Celtics, Nata "Sweetwater" Clifton do New Yorku Knicks a Earla Lloyda do Washingtonu Capitols. Během tohoto období vyhráli Minneapolis

Lakers, vedený pivotem Georgem Mikan, 5 titulů NBA, čímž si zajistili postavení prvního ligového šampióna. Na podporu rychlejší střelby se vedení ligy v roce 1954 rozhodlo zavést 24 vteřin limit na útok - pokud se tým nepokusí vystřelit míč na koš (nebo se míč nedotkne obroučky) v limitu 24 sekund po získání míče, hra je zastavena a míč získává soupeř.

V roce 1957 se nováček Bill Russell připojil k Bostonu Celtics, za nichž už tehdy hrával hvězdný rozehrávač Bob Cousy a trenérem byl legendární Red Auerbach, a přivedl tento klub k 11 titulům během 13 sezón. Pivot Wilt Chamberlain vstoupil do ligy do týmu Warriors v roce 1959 a stal se dominantní individuální hvězdou 60. let, kdy zaznamenal rekordy v počtu nastřílených bodů (100) a doskoků (55) v jednom zápase. Russellová rivalita s Chamberlainem se stala jednou z největších v historii amerických týmových sportů.

V 60. letech dominoval Boston Celtics, který s vynikajícím triem Bill Russell, Bob Cousy a trenér Red Auerbach získal tituly nepřetržitě od sezony 1958/1959 až po 1965/1966. Tato 8-letá šňůra je nejdelší v historii NBA. Vítězství neopakovaly v sezóně 1966/1967, ale opět ho získali o rok později a v následujícím roce ho zase úspěšně obhájili. Dominance Celtics v 60. letech byla neuvěřitelná - na své konto si připsali 9 titulů za 10 sezon.

Během tohoto období NBA pokračovala v posilování a přesunem Minneapolis Lakers do Los Angeles, Philadelphia Warriors do San Franciska a Syracuse Nationals do Philadelphie, kde se klub přejmenoval na 76ers. V roce 1961 se Chicago Packers (dnes Washington Wizards) stalo 9. týmem v NBA. Od roku 1966 do roku 1968 se liga rozšířila z 9 týmů na 14 příchodem Chicaga Bulls, Seattle SuperSonics (dnes Oklahoma City Thunder), San Diego Rockets (klub se přestěhoval do Houstonu o 4 roky později), Milwaukee Bucks a Phoenixu Suns.

V roce 1967 liga čelila nové hrozbě v podobě vytvoření Americké basketbalové asociace (ABA). Tyto ligy navzájem soupeřily a snažili se získat nejlepších hráčů. NBA se podařilo získat největší hvězdu tehdejší éry - Kareem Abdul-Jabbar. Nedokázala však zabránit odchodu nejlepšího střelce Ricka Barryho do ABA. Spolu s ním putovali tímto směrem i 4 rozhodčí veteráni - Norm Drucker, Earl Strom, John Vanak a Joe Gushue. V roce 1969 vytvořil Alan Siegel moderní NBA logo, přičemž se inspiroval logem

baseballové MLB. Obsahuje siluetu legendárního Jerryho Westa, která je založena na fotografii Wena Robertse, přestože oficiálně popírá, že by logo zobrazovalo konkrétního hráče. "Chtějí ho raději zobecnit než zindividualizovat." To logo se stalo klasickým symbolem a ohniskem jejich identity, a proto ho nechtějí asociovat s jedním hráčem," říká Siegel. Ikonické logo se poprvé objevilo v roce 1971 a dodnes je symbolem značky NBA.

ABA se v 70. letech podařilo přilákat pár velkých hvězd jako např.. Julia Erving z Virginie Squires zčásti proto, že ABA dovolovala podepsat vysokoškolských absolventů. NBA během tohoto období rapidně rostla a od roku 1966 do roku 1974 se počet týmů zvýšil z 9 na 18. V roce 1970 se do ligy připojili Portland Trail Blazers, Cleveland Cavaliers a Buffalo Braves (dnes Los Angeles Clippers), čímž rozšířili ligu na 17 týmů. O 4 roky později se do NBA přidali i New Orleans Jazz (dnes Utah Jazz). V sezóně 1976/1977 se soupeřící ligy dohodly na připojení 4 mužstev z ABA do NBA, čímž se počet zvýšil na 22. Byly to San Antonio Spurs, Denver Nuggets, Indiana pacers a New York Nets (dnes New Jersey Nets). Mezi největší hvězdy této éry patří Kareem Abdul-Jabbar, Rick Barry, Dave Cowens, Julius Erving, Walt Frazier, Artis Gilmore, George Gervinho, Dan Issel a Pete Maravich. Konec dekády však přinesl slabou sledovanost v TV, nízkou návštěvnost na stadionech a skandály některých hráčů, kteří experimentovali s drogami. Tyto negativa způsobily úpadek NBA.

V roce 1979 se do ligy jako inovace z ABA přidala střelba za 3 body zpoza perimetru, která více otevřela hru. V témže roce se nováčci Larry Bird (Boston Celtics) a Magic Johnson (Los Angeles Lakers) zasloužili o značný nárůst zájmu fanoušků o NBA po celém světě. Poprvé ve finále NBA se proti sobě postavili v roce 1984. Johnson dovedl Lakers k 5 titulům, Bird Celtics k 3. Na začátku 80. let se do NBA připojil další tým - Dallas Mavericks, čímž se počet rozrostl na 23. Larry Bird později vyhrál první ročník soutěže trojkařů. Současný ligový komisař David Stern je na této pozici od 1. dubna 1984 a významně se během svého období působení zasloužil o růst a zvýšení popularity NBA.

Michael Jordan vstoupil do ligy v roce 1984, kdy byl draftován Chicagem Bulls, čímž tato známá hvězda ještě podpořila rostoucí zájem o ligu. To vyústilo v to, že stále více měst požadovalo mít své vlastní týmy. V letech 1988 a 1989 se 4 městům přání splnila, a tak se do NBA připojili Charlotte Hornets (dnes New Orleans Hornets), Miami Heat, Orlando Magic a Minnesota Timberwolves. V roce 1990 získal Detroit Pistons, vedený trenérem Chuckem Dalym a tvůrcem hry Isaiah Thomasem, svůj 2. titul. V následujících 8 letech dovedly Jordan a Pippen Chicago Bulls k 6 titulům. Hakeem Olajuwon získal s týmem Houston Rockets 2 tituly v letech 1994 a 1995.

Na olympiádě v roce 1992 se představil americký "Dream Team", který měl v sestavě téměř všechny tehdejší NBA hvězdy - Michaela Jordana, Larryho Birda, Magica Johnsona, Davida Robinsona, Patricka Ewing, Scottieho Pippen, Clyde Drexler, Karla Maloney, Johna Stockton, Chrise Mullin, Charlese Barkleyho a Christiana Laettnera.

V roce 1995 se NBA rozšířila do Kanady připojením Vancouveru Grizzlies a Toronta Raptors. V 2001 se Grizzlies přestěhovali do Memphisu, což ponechalo Raptors jako jediného kanadského zástupce v NBA. V roce 1996 NBA vytvořila ženskou ligu - WNBA (Women 's National Basketball Association). V roce 1998 začali majitelé klubů NBA výluku, která trvala 191 dní a skončila 18.1.1999. Výsledkem výluky v sezóně 1998/1999 bylo odehraných pouze 50 zápasů z plánovaných 82 a zrušení All-Star zápasu. Vítězem v tomto roce se stalo San Antonio Spurs, které porazilo New York Knicks, který se jako jediný tým v historii dostal do finále z 8. místa po základní části.

Od rozpadu legendární sestavy Chicaga Bulls začala v NBA dominovat Západní konference. V následujících 13 letech získali Los Angeles Lakers a San Antonio Spurs dohromady 9 titulů. Jeden nebo druhý tým vyhrál titul Západní konference každý rok kromě 2006 a 2011, když ho získal Dallas Mavericks. Titul si v roce 1999 vybojovalo San Antonio v čele s Timem Duncanem a Davidem Robinsonem. Další rok začali svou dominanci Los Angeles Lakers vedený Shaquille O'Nealem a Kobem Bryanta. Tím se podařilo dovést toto mužstvo k 3 titulům v řadě. Spurs si titul vzali zpět v roce 2003, když ve finále zdolali New Jersey Nets. V roce 2004 se Lakers znovu dostali do finále, ale titul si vybojovat nedokázali a prohráli s Detroitem Pistons v 5 zápasech. Po sezóně byl Shaq vyměněn do Miami Heat a jako 30. tým se do ligy připojili Charlotte Bobcats. Spurs vyhráli svůj 3. titul v roce 2005.

Ve finále v roce 2006 se objevily dva týmy, které se takto daleko dostali poprvé - Miami Heat a Dallas Mavericks. Miami bylo vedeno hvězdným rozehrávačem Dwyane Wade a centrem Shaquille O'Nealem av 6 zápasech si s Dallasem poradilo přestože prohráli úvodní dva. Dominance Spurs / Lakers pokračovala v roce 2007, kdy si San Antonio bez větších problémů v 4 zápasech poradilo s Clevelandem Cavaliers, který vedl LeBron James. Následující rok se ve finále střetli Boston Celtics a Los Angeles Lakers, čímž se obnovila největší vzájemná rivalita mezi dvěma mužstvy v NBA. Celtics měli v sérii navrch zejména díky své velké trojce - Paulovi Pierce, Rayovi Allenovi a Kevinovi Garnettovi. V roce 2009 se však Lakers v čele s Kobem Bryanta vrátili do finále a tentokrát se jim podařilo zdolat Orlando Magic s jeho největší hvězdou Dwightem Howardem. Vítězstvím si tak vybojovali svůj 15. titul. MVP (nejúspěšnější hráč) finále se stal Kobe Bryant, který si připsal svůj 4. titul, avšak první od odchodu Shaq z LA.

All-Star zápas v roce 2010 se konal v Cowboys Stadium před největší diváckou kulisou v historii. Tento souboj si přímo na stadion přišlo podívat 108 713 diváků. Na konci sezóny se po 12-krát ve finále setkali Celtics a Lakers. Lakers si titul vybojovali až v rozhodujícím 7. zápase série po výsledku 83:79. Kobe Bryant získal své 2. ocenění pro MVP finále. O rok později si Dallas Mavericks poradili s Miami Heat přes jejich hvězdami nabitě sestavě (LeBron James, Dwyane Wade a Chris Bosh) poměrem 4:2 na zápasy. Mavs tak Heat oplatili porážku z roku 2006. MVP finále se stal Dirk Nowitzki, kterého nezlomili ani nemalé zdravotní problémy (roztržena šlacha na prstě a chřipka).

Pro něj a ostatních veteránů Dallasu jako Shawna Marion, Jasona Kidda a Jasona Terryho to byl zároveň jejich první titul.

3. 2. Basketbal v Evropě

Do Evropy se dostal basketbal v roce 1893 a k jeho rozmachu docházelo dvěma směry. Jeden představovali námořníci a cestující ze Spojených států amerických. Touto cestou se objevila košíková především ve Francii, Německu, Itálii a baltských státech. Druhý směr měl své centrum ve Švýcarsku v Ženevě. Zde byla totiž založena mezinárodní tělovýchovná škola podle vzoru Springfield College v Massachusetts. Tělocvik zde vyučoval blízký spolupracovník Jamese A. Naismitha profesor Elmer Berry, jehož můžeme označit za skutečného zakladatele evropského basketbalu. Hlavně díky němu se košíková již v letech 1913-1915 hrála ve Francii, Švýcarsku a Itálii na slušné úrovni a podle pravidel. Z těchto tří států se pak basketbal dostává například do Anglie, Holandska a Finska. K opravdovému rozvoji basketbalu v Evropě dochází až po 1.světové válce. Z Evropy se rozšířila košíková na Blízký východ. 18. června 1932 vznikla v Ženevě Mezinárodní amatérská federace košíkové - FIBA. Mezi 8 zakládajícími členy bylo i Československo.

3. 3. Organizace a soutěže

V roce 1936 v Berlíně se basketbal poprvé objevil na olympijském programu a od začátku v něm dominovaly Spojené státy. Nevyhrály pouze v letech 1972 a 1988 kdy je porazil SSSR a v roce 1980 kdy za jejich neúčasti na OH v Moskvě vyhrála Jugoslávie. První mistrovství světa se uskutečnilo v roce 1950, v tomto roce byl současně odehrán i první zápas NBA a to mezi Minneapolisem a Syrakusami. Přesto se však akcí FIBA mohly účastnit i týmy složené z amatérů. První oficiální kontakty FIBA s NBA nastaly na podzim roku 1987. V tomto roce se uskutečnil první turnaj, kterého se mohly zúčastnit i profesionální týmy, McDonald's Open v USA, jeho další ročníky se konaly už v Evropě. Tento turnaj dopomohl k tomu, že roku 1990 FIBA schválila účast profesionálů i na jejích oficiálních akcích, olympiádě, mistrovstvích a McDonald's Championship.

V roce 1992 v Barceloně se tedy poprvé účastnil olympiády výběr hráčů NBA, Dream team. Od té doby USA vyhrály všechny OH kromě posledních v Athénách v roce 2004, kde byly poraženy Argentinou. Ukázalo se tu, že i když nastoupí největší

talenty současné NBA proti týmu, který je a hraje jako opravdový tým, přestože v něm nejsou takové hvězdy, dokáže výběr kde každý hráč hraje pouze za sebe porazit.

Současnost basketbalu obstarávají národní basketbalové federace jednotlivých států. U nás je to ČBF, česká basketbalová federace, která zaštiťuje všechny basketbalové soutěže včetně Mattoni NBL, národní basketbalové ligy mužů. Mattoni NBL je naše nejvyšší a nejkvalitnější mužská basketbalová soutěž, jejím protějškem je ŽBL, ženská basketbalová liga.

Pro světový basketbal je důležitá organizace FIBA, která zaštiťuje celý světový basketbal. Pak dále NBA, která je samostatnou soutěží nespádající pod FIBA a která určuje moderní trendy v basketbalu, a WNBA, Women's National Basketball Association, jenž je ženskou obdobou NBA. A jako poslední uvedu NCAA, National Collegiate Athletic Association, což je americká univerzitní liga, které se dnes dostává stejné popularity jako NBA. NCAA zastřešuje vysokoškolský basketbal v USA a je tak přímým zdrojem hráčů pro NBA.

4. Basketbal u nás

České veřejnosti poprvé basketbal představil učitel tělocviku Jaroslav Karásek v sokolovně ve Vysokém Mýtě v roce 1897, jako součást slavnosti školské mládeže. Česká pravidla vyšla o rok později.

První skutečné utkání se však odehrálo na podzim roku 1919 v sokolovně na Žižkově. Zápas proti sobě odehrála dvě družstva atletů. K tomuto utkání došlo díky profesoru J. A. Pipalovi, který poznal basketbal při svém působení na Occidental Collage v Kalifornii. Měl totiž za úkol připravit československé atlety na první poválečné Olympijské hry konané v roce 1920 v Antverpách. A tak v rámci tréninku představil svým svěřencům tuto hru. Už v roce 1921 se spojila košíková s "Českým volejbalovým svazem" a vytvořily spolu "Český volejbalový a basketbalový svaz". V letech 1922-1923 se rozšířil basketbal z Prahy a Bratislavy do dalších měst. V Čechách to byl hlavně Hradec Králové, na Moravě Znojmo a Brno. Na Slovensku se nejvíce hrála košíková v Bánské Bystrici a dobré výsledky měl i Lučenec. O něco později se rozšířil basketbal v Čechách i do Rozdělova a Kolína a na Moravě do Kroměříže a

Olomouce. V této době také došlo ke sporům uvnitř “Českého volejbalového a basketbalového svazu” a výsledkem bylo rozdělení obou sportů v rámci svazu v roce 1924. Košíková si sice razila cestu vpřed, avšak v roce 1924 měla registrovaných pouze asi 100 hráčů v přibližně 10 klubech. K basketbalu se hlásila další města jako například České Budějovice, Liberec, Rakovník a Plzeň. I když se košíková hrála již v mnoha městech, nedocházelo v nich k pravidelným tréninkům družstev. To se změnilo v roce 1928, kdy se začaly stavět další tělocvičny určené pro košíkovou. Tento rok považujeme za skutečný začátek závodního basketbalu v Československu. K prvnímu mezinárodnímu utkání v basketbale došlo v roce 1933. V tomto zápase porazil výběr Československa Itálii 35:22.

Nejvyšší česká soutěž je Mattoni NBL (Národní basketbalová liga) mužů, kterou v sezóně 2006/2007 hrálo 12 klubů a Ženská basketbalová Trocal liga ve které se utkává 10 klubů. Nižší soutěží je 2. liga jak mužů, tak žen. V sezóně 2006/2007 hrálo mužskou ligu 14 klubů a ženskou ligu 10 klubů. Dále je 3. liga, která se u mužů dělí na 3 skupiny a u žen na 2 skupiny. Od další sezony 2007/2008 dochází k přejmenování lig. Mužská nejvyšší zůstává stejná (Mattoni NBL) a ženská (Trocal ŽBL). Změna nastává u názvů nižších soutěží, když ze druhé ligy se stává liga první a k posunu dochází i z třetí ligy na druhou ligu. (Wikipedie)

V současnosti je nejúspěšnějším mužstvem ČEZ Basketball Nymburk Mezi ženami je historicky nejúspěšnějším klubem BK Frisco SIKa Brno, který od roku 1996 nepřetržitě vítězí v Ženské basketbalové lize a v Českém poháru. V sezóně 2005/2006 navíc vyhrál nejprestižnější soutěž - Evropskou ligu. Dále Sparta Praha, která se probojovala 7× do finále Euroligy z čehož jedenkrát zvítězila, následována týmem Gambrinus Sika Brno s třemi účastmi, z toho jednou vítěznou a Slovan Orbis Praha, který se do finále probojoval 3×, ale ani jednou nezvítězil. (Wikipedie)

Olympijských her se mužská basketbalová reprezentace účastnila 7× a nejlepšího umístění, 5. místa, dosáhli v roce 1960. Naposledy se však olympijského turnaje zúčastnili v roce 1980. Ženy se olympijského turnaje zúčastnily 2×, v roce 2004 se umístily na 5. místě, v roce 2008 na 7. místě. Poslední velký úspěch české reprezentace byl v roce 2010 - 2. místo na MS za USA. (Wikipedie)

Mezi momentálně nejúspěšnější české hráče patří především dvojice hráčů, která si zahrála slavnou NBA. Jako prvním se to povedlo Jiřímu Zídkovi juniorovi a jako druhý se objevil v zámoří Jiří Welsch. Oba hráči si v NBA odbyli tříleté kontrakty a poté se vrátili zpět do Evropy. Mezi nejlepší české hráčky patří Eva Horáková – nejlepší basketbalistka Evropy 1996 a první Češka ve WNBA, Hana Horáková, Ivana Večeřová, Jana Veselá, Petra Kulichová či Eva Vítečková. (Wikipedie)

5. Historie milevského basketbalu

V Milevsku začali s košíkovou v roce 1941. Průkopníky byly manželé Míla a Míťa Hroudovi. A neměli to jednoduché. Trénovali v milevské sokolovně, kde bylo i kino a pokaždé museli vynést a opět přinést židle. V roce 1943 si postavili hřiště na košíkovou na bývalém tržišti, ale kvůli rozšíření fotbalového stadionu si museli vybudovat nové na dvoře sokolovny. Zde hráli až do roku 1945. Členy mužského milevského družstva byli: Vodňanský, Mužík, Hroch, Horný, Dolejš, Koter, Pasáček, Kříž, Leninský, Fiala, Kučera, Vodrážka. Ženského: Horná, Duchoňová, Novotná, Ivičičová a Vodrážková. Hrát se začíná i v Senekově a Bernarticích.

Po válce dosahují milevští košíkáři největších úspěchů. Přijíždějí družstva Klatov, Jičína, Banské Štiavnice, ligová družstva Dukly Mariánské Lázně, Českých Budějovic, UNCAS, Staropramenu a další. O hru je tak velký zájem, že se občas diváci nevejdou do sokolovny.

Muži hrají zemskou ligu s družstvy plzeňského a českobudějovického kraje. Třikrát jsou přeborníky kraje. Na turnaji v Domažlicích se jim podařilo porazit ligové mužstvo Staropramen a v Třebíči podlehli až ve finále pražské Spartě. Předtím ale porazili druholigovou Přelouč. V roce 1955 zakládá Karel Kučera družstvo dorostenců, které se v tomto roce umístilo na 2. místě v krajské soutěži. Družstvo mužů vítězí v kraji v roce 1957 a postupuje na turnaj do Chomutova, kde vybojuje postup do druhé ligy. Soupeři na tomto turnaji: VTŽ Chomutov, Jiskra Aš, pražský Žižkov, družstvo z Klatov. Start v II. Lize se však nepovede. Ústřední sekce ČSTV prohlásí milevskou sokolovnu za nevhodnou (malé rozměry hřiště) a dojíždění do Soběslavi, Českých Budějovic nebo Krumlova je finančně neúnosné. A tím vlastně končí košíková v Milevsku. Hráči přestali mít zájem. Až v roce 1964 se družstvo mužů a žen přihlásilo do krajské soutěže. Muži skončili na posledním místě a ženy na předposledním.

6. Historie píseckého basketbalu

Košíkovou na píseckém okrese začala propagovat ve třicátých letech Jeronýmova sokolská župa. Hrát se však začala až za války. Jako doplněk cvičebních hodin je v roce 1936 uváděna košíková v TJ Sokol Protivín.

V Písku a v Milevsku propagovali košíkovou studenti. V roce 1940 byla košíková zařazena do Studentských her v Písku. Až na podzim roku 1940 začali s košíkovou i v Sokole. Velkou zásluhu na rozjezdu tohoto sportu měli členové Jílovec, Marek a Míla Říha. Sokol v tomto roce uspořádal první turnaj za účasti družstev Sokola, reálky, obchodní akademie a gymnázia. Zvítězila reálka a nejlepším utkáním byl souboj Sokola a reálky, který skončil poměrem 18 : 16.

V roce 1941 dochází k rozpuštění Sokola a uzavření sokoloven. Košíková se opět stěhuje na školy. Hrají chlapci i děvčata. Pod vedením profesora Praibíše vzniká na píseckém gymnáziu základ budoucího závodního družstva. Trénuje výborné hráče: Koštu, Vodičku, Brožka, Novotného, Hintnause, Hazelmanna a Lišku. Všichni se v roce 1943 přesunou pod družstvo ČASK Písek. Zde také vzniká družstvo žen. Trénuje a hraje se na tenisových dvorcích a jen výjimečně jsou hráči puštěni německým správcem Parizkem do Sokolovny. Na tenisových dvorcích se 20. června 1943 sehraje turnaj mezi družstvy reálného gymnázia ve Strakonících, gymnázia Písek a vyšší průmyslové školy v Písku. Do konce války s již nic nedělo. Ale hned po skončení války – 4. července 1945 – sehrály ženy ČASK Písek utkání s Milevskem. Zvítězily 48 : 6. Zvítězit se jim podařilo ještě nad OA Praha (43 : 1), nad ligou Kolín (20:8), ale s RG Praha prohrály 5 : 23. Díky těmto úspěchům se jim podařilo probojovat do divize. V této době je trénovala M. Pešková. Do divize se daří postoupit i mužům.

V říjnu 1945 dochází k přestupu všech košíkářů pod hlavičku Sokola. A již 10. listopadu sehrála družstva mužů i žen první utkání. Muži hrají s AMCA Mohykán Praha a ženy se Slovanem Tábor. Ženy ještě sehrají řadu přátelských utkání a poráží kluby – Sokol Košíře, Pardubice, Kolín, Klatovy, České Budějovice, Tábor. Velkým úspěchem skončila účast 23. února 1947 na krajském závodu ČOS v Plzni. Porazily Sokol Plzeň, Sokol Klatovy, Sokol Rokycany a umístily se na 1. místě. Posledním velkým úspěchem bylo třetí místo ve finálových závodech o prvenství ČOS v Praze. Porazily je jen ženy ze Žabovřesk a Vršovic. V sestavě nastoupily Kučerová, Pešková, Brožková, Kovářů,

Košťálová, Slabová a Jánová. A to byl konec úspěchů v košíkové. Na konci roku 1947 se v Sokole košíková již nehraje. Důvodem jsou nejen odchody hráčů, finanční potíže při zajišťování mistrovských soutěží, ale hlavně nezáměr výboru jednoty o pravidelný rozvoj košíkové.

Naštěstí pro píseckou košíkovou se hra udržovala mezi studenty na školách. 9. prosince 1945 uspořádal SČM první poválečný středoškolský turnaj. Hnacím motorem dalšího rozvoje košíkové byl student Vladimír Huttar, který přišel na písecké reálné gymnázium z divizního družstva Sokol Plzeň Skvrňany. Sestavil ze studentů družstvo dorostenců i mužů. Podmínky pro trénování byly špatné. Tělocvična reálky nevyhovovala herním parametrům, ale žádná jednota je nepřijala a družstva začala soutěžit pod hlavičkou gymnázia. Protože je nepustili do Sokolovny ani na mistrovská utkání, odehráli první polovinu soutěže na hřištích soupeřů. Až osm vítězství jim umožnilo hrát v Sokolovně. Tito studenti gymnázia také v roce 1949 uspořádali první ročník basketbalového turnaje škol III. stupně o Pohár města Písku. Na turnaj se přihlásilo 14 družstev z jižních, západních a středních Čech. Na prvním místě se umístilo družstvo VHŠ Beroun, na druhém gymnázium Písek a na třetím průmyslovka Plzeň. Na druhý ročník v roce 1950 pozvali studenti 50 družstev. Pozvání přijalo pouze 20. Pro tento turnaj se podařilo zajistit sokolovnu a aulu lesnické školy. Zvítězilo družstvo gymnázia Brno-Husovice, na 2. místě skončilo družstvo gymnázia Praha XII. A na 3. místě družstvo gymnázia Písek, za které hráli Václav Břicháček, Zdeněk Hamburger, Jiří Vlk, René Mařík, Jiří a Václav Špirhanzlovi, Václav Svoboda, Vladimír Jestřáb a Vladimír Huttar. V této sestavě zvítězili v soutěži škol II. stupně v českobudějovickém kraji. Ale studenti v této sezoně odchází po maturitě z Písku a tím končí basketbal na gymnáziu i pořádání poháru.

Zároveň však přichází Eduard Vaněk z Prahy a začíná trénovat družstvo dorostenek a žen pod TJ Sokol Písek. Dochází také k založení družstva mužů a dorostenců pod hlavičkou ZSJ Jitex Písek. Také se hraje košíková ve vojenské sokolské jednotě písecké posádky. Jde pouze o začátky. Teprve v následující sezoně dochází k pořádnému rozjezdu. Do krajského mistrovství se hlásí družstvo mužů ZSJ Jitex Písek, ženy TJ Sokola Písek a družstvo žen z Milevska. Nejlépe obstály ženy z Písku. Prohrály jen jeden zápas a zvítězily a postoupily do 1. kola mistrovství ČSR. Hrály ve skupině B

spolu se Sokolem Pražským, Sokolem Pardubice a Sokolem Železničáři. Ze skupiny se jim již postoupit nepodařilo.

Rok 1951 byl zlomový. V dubnu podnítl Vladimír Huttar u okresního výboru Sokola Písek velkou náborovou akci. Hráči se rozjeli do jednot v okrese Písek a snažili se získat mladé hráče. Předváděli hru a vedli první tréninky. Nové oddíly se podařilo založit v Čimelicích, Mirovicích, Miroticích, Chrašticích a Starém Sedle. Mnohá z těchto družstev dlouho nehrála, ale v Miroticích se košíková ujala na dlouhou dobu.

Okresní výbor Sokola ustanovil komisi košíkové, která zorganizovala okresní přebor. Účastníky přeboru byli v jednotlivých kategoriích tyto jednoty:

- muži: Jitex Písek, sokolský kroužek na lesnické škole, Sokol Čimelice, Sokol Chraštice
- dorostenci: Sokol NV Písek, sokolský kroužek na gymnáziu, Sokol Mirovice, Sokol Mirotice, Sokol Čimelice, Sokol Staré Sedlo
- žáci: Jitex Písek, Sokol Milovice, Sokol Mirotice, Sokol Čimelice, Sokol Staré Sedlo
- ženy: Sokol NV Písek, Sokol Milovice, Sokol Čimelice, Sokol Staré Sedlo, Sokol Chraštice
- dorostenky: sokolský kroužek na gymnáziu, Sokol Milovice, Sokol Mirotice, Sokol Čimelice, Sokol Chraštice.

16. prosince 1951 proběhl v Bernarticích pohárový dorostenecký turnaj.

V sezóně 1951-52 začala trvalá účast družstev muži ZSJ Janka Milevsko a ZSJ Jitex Písek, ženy Milevsko, ženy Sokol NV Písek a dorostenci gymnázia Písek v krajském mistrovství. V roce 1953 přibýlo ještě družstvo mužů DA Otava Písek. Soutěži mužů kralovalo družstvo z Milevska, v soutěži žen to byly ženy z Písku. Titul přebornic držely od roku 1958 do roku 1961. Proto se mohly každý rok zúčastnit turnaje o postup do II. ligy. Prvně, v květnu 1958, v Chomutově nastoupily proti Slavii Praha, Holešovu, Karlovým Varům a Chomutovu. Po prohře se Slávií Praha 30 : 44 a s Chomutovem v nastaveném čase 50 : 52 skončily na 3. místě. Druhý kvalifikační turnaj se hrál v Plzni v dubnu 1959. Zúčastněná družstva: Děčín, Dynamo Praha, Mariánské Lázně, Slavoj Plzeň. Tady prohrály všechny zápasy. Ve třetím turnaji, v květnu 1960 v Litoměřicích vyhrály jeden zápas a to proti Aši a tím obsadily 4. místo. Postup do II. ligy se tedy nepodařil. Družstvo žen zde ale získalo cenné herní zkušenosti. Postup do druhé ligy se

ženám podařil až po změně hracího řádu v sezóně 1961-62. Do II. ligy postupovali přímo vítězové krajských soutěží. Ve své první sezóně ve II. lize skončily písecké ženy na posledním místě. V soutěži vyhrály jen čtyři zápasy. Přesto došlo k nebývalému nárůstu obliby košíkové. Na zápasy chodilo tolik diváků, že se do Sokolovny ani nevešli. Ale nejen mezi diváky vzrostla obliba. Do družstva se hlásila další děvčata. Bylo jich tolik, že krajský přebor mohlo začít hrát druhé družstvo. V této sezóně sehrály ženy Jiskry Písek první mezinárodní utkání. Za soupeře měly reprezentační družstvo Horního Rakouska, které bylo sestaveno z hráček ATSV Wels a Linec. Děvčata zvítězila.

Košíkářky Jiskry Písek před utkáním s družstvem Horního Rakouska v roce 1964 (odleva: Hovorová, Rádřová, Skalová, Trávníčková, Kalinová, Vogeltanzová, Kendíková, Černá)

V sezóně 1964-65 končí účinkování děvčat v II. lize. Přestože po spojení obou družstev se opět stala krajskými přebornicemi musela se kvalifikovat v turnaji v Plzni, který se hrál 16. - 17. dubna 1966. Stejně jako v mnohých předešlých turnajích skončily ženy na 3. místě a nepostoupily. Přesto je výborné herní výkony opravňovaly k účasti v reprezentačním družstvu jihočeského kraje. Šlo o hráčky Milenu Černou, Marii Černou, Vlastu Bendovou a Boženu Vondrysovou. Trenérem tohoto družstva byl písecký trenér Eda Vaněk. Pod jeho taktovkou vybojovalo družstvo mnoho výborných výsledků. Výborně se jim dařilo zahrát na výběr kraje Bratislava. Čtyřikrát za sebou je porazily.

V roce 1953 se 5. - 6. září v Písku konal první turnaj žen a 15. - 16. srpna turnaj mužů o pohár města. Turnaj žen „O štít města Písku“ se hrál v letech 1959 – 1961. V roce 1959 v červnu, 1960 v listopadu a v roce 1961 v červenci. V roce 1960 sehrály ženy ještě 1. kolo spartakiádního turnaje. Zvítězily nad družstvem Slavoj Plzeň 73 :65. Přesto nepostoupily do 2. kola. Plzeň podala protest a ten byl uznán. Písecké ženy neměly v průkazkách vylepeny spartakiádní známky. Postoupila tedy Plzeň.

V březnu 1957 vzniká ČSTV jako zastřešující organizace. Dorostenci doplňují kádr mužstva mužů Jiskry Písek a umisťují se na 5. místě v krajské soutěži. V následující sezóně tuto soutěž již vyhráli a zajistili si tak účast v krajském přeboru. Zde hráli až do roku 1964. V tomto roce sestoupila dvě jihočeská družstva z II. ligy. Proto se jihočeská sekce rozhodla rozdělit 12 doposud hrajících družstev do dvou skupin. Krajský přebor tak tvořila dvě sestupující družstva a první čtyři z krajského přeboru předchozí sezóny.

Probojovat se podařilo pouze Dukle Písek. Skončili na 4. místě. Nepostoupili muži Jiskry Písek – 9. místo, ani Sokol Milovice – 8. místo. Tato družstva byla zařazena do krajské soutěže. Jiskra Písek soutěž vyhrála a pro sezónu 1965-1966 postoupila do krajského přeboru. V sezóně 1966-1967 již ale hrají pouze II. třídu oblastní soutěže spolu s Duklou Písek, Spartakem Milevsko a Sokolem Mirovice.

Ženy Jiskry Písek se v této sezóně účastní oblastního přeboru a končí na 3. místě.

Oddíl TJ Jiskra Jitex, později TJ Jitex, se od 60. let věnoval velmi intenzivně výchově mladých hráčů. V sezóně 1966-1967 už žáci hráli v krajském přeboru a v dalších letech patřila družstva žáků, žáček, dorostenců a dorostenek k nejlepším v kraji. Postavení sportovní haly v roce 1970 vytvořilo dobré podmínky pro tréninky i zápasy. V sezóně 1974 – 1975 hráli dorostenci ve II. dorostenecké lize. V písecké sportovní hale se ve dnech 5. – 6. listopadu a 5. – 7. prosince 1975 finále Českého poháru v košíkové žen. 6. – 9. Května 1976 se v Písku uskutečnil mezinárodní turnaj O velkou cenu Prahy v basketbale žen, kterého se zúčastnila reprezentační družstva ČSSR, SSSR, Itálie, Kuby, Polska a Kanady. V roce 1976 navázal oddíl partnerský sportovní styk s italským klubem AS Valtarese Borgotare. Spolupráce trvala až do roku 1995. Zástupci italského klubu a našeho města se v roce 1993 zúčastnili v roce 1993 oslav 750 let Písku.

V roce 1994 vznikl při ZŠ Jana Husa v Písku Školní sportovní klub, který se věnoval žákům a mladším dorostencům. Probíhala výborná spolupráce se Sokolem. Hráči školní klubu postupují do družstva starších dorostenců naprosto bez problémů.

V sezoně 1995/1996 vzniká oddíl Sršňů. Basketbalový fanatik, začínající učitel Miroslav Janovský dal v rámci 3. ročníku dohromady kluky, které soustředil v jedné třídě. K asistenci při trénování přemluvil bývalého basketbalistu a tatínka dvou kluků, Dalibora Peška a první basketbalové mužstvo Sršňů bylo na světě. Kádr tvořili: Petr Englický, Ivo Kaiser, René Rattay, Ondřej Pešek (2. ročník), Libor Pešek (4. ročník), Štěpán Mašek, Tomáš Ševčík, Michal Baxa, Robert Bahník, Ondřej Sztolarik, Aleš Lejčar, Petr Horčíčka, Filip Hecl a Pavel Horský. Během několika let tito mladíci dosáhli řady basketbalových úspěchů a stali se příkladem mnoha desítkám kluků v Písku, kteří chtěli hrát basketbal jako oni a také se chtěli jmenovat Sršni. Jako klíčová se ukázala úzká spolupráce se ZŠ J.K.Tyla, v jejíž malých tělocvičnách každý den řadí basketbalový potěr a kde od prvních tříd fungují neoficiální basketbalové třídy a od šestých tříd pak sportovní třídy oficiální. V současnosti jsou Sršni tréninkovým střediskem mládeže a Sokolským centrem. Dlouholetá systematická práce přinesla ten výsledek, že v řadě týmů Sršňů vyrůstají talentovaní basketbalisté. Minižákovské týmy prakticky pravidelně vítězily v krajských soutěžích a dosahovaly velice slušných výsledků i v konfrontaci s nejlepšími týmy v ČR na minibasketbalových festivalech, které jsou neoficiálními MČR. Počínaje mladšími žáky a konče muži, hrají všechna naše „A“ družstva ligové soutěže a ani v nich si nevedou špatně.

...tak jsme začínali....

6. 1. Nejdůležitější údaje píseckého basketbalu ve zkratce

Změny v názvu klubu – oddílu

1940 – 41	Sokol Písek (muži)
1943 – 45	ČASK Písek (muži i ženy)
1945 – 47	Sokol Písek (muži i ženy)
1948 – 49	Gymnázium Písek (muži)
1950 – 52	ZSJ Jitex Písek (muži)
1950	TJ Sokol Písek (ženy)
1951 – 53	Sokol NV Písek (ženy)
1953 – 55	TJ Jiskra Písek (muži)
1954 – 55	Slovan NV Písek (ženy)
1956 – 65	TJ Jiskra Písek (ženy)
1957 – 65	TJ Jiskra Písek (muži)
1966 – 70	TJ Jiskra Jitex Písek (muži i ženy)
1970 – 91	TJ Jitex Písek (muži i ženy)
1992 - dosud	TJ Sokol Písek (muži i ženy)

Zakladatelé oddílu

1940	Jílovec, Marek, M. Říha
1945	M. Pešková – Hovorová, Lída Košťálová, Jacek Novotný
1950	Vladimír Huttar, Eda Vaněk
1957	Eda Vaněk, Slávek Máca

Funkcionáři

Předsedové oddílu: Antonín Kuliš st.	1957 -59
Čestmír Bursa	1960 – 80
Jiří Košťál	1981 – 87
Slávek Máca	1988 – 00

Místopředsedové oddílu: Jiří Košťál, Jiří Plavec, Miroslav Janovský st.

Organizační pracovníci: Milena Bursová, Jan Bláha, Hana Bendíková, Václav Rejžek

Trenéři

Lída Košťálová	1945 – 52
Vladimír Huttar	1950 – 56
Eda Vaněk	1952 – 66
Slávek Máca	1959 – 63
Miloš Vogeltanz	1961 – 71
Milena Bursová	1978 – 80
Miroslav Slav	1973 – 89
Václav Rejšek	1985 – 89
Vratislav Feit	1985 – 89
Jiří Plavec	1985 – 00
Lubomír Doležal	1987 – 97
Miroslav Janovský st.	1990 – dosud
Alena Dušková	1990 – 00
Miroslav Janovský ml.	1994 – dosud
Dalibor Pešek	1994 – dosud
Věroslav Zborník	1995 – 05
Luděk Haviar	1998 – 00

Rozhodčí

Eda Vaněk	
Antonín Kuliš	
Slávek Máca	1960 – 00
Miloš Vogeltanz	1961 – 71
Jan Bláha	1966 – 77
Hana Landová	1970 – 97
Luboš Nováček	1985 – dosud
Jiří Landa	1988 – dosud
Martin Buršík	1998 – dosud
Dušan Hála	1998 – dosud

6. 2. Sezona 1999/2000

V tomto roce má oddíl basketbalu 170 členů – 24 dospělých a 146 mládežníků. Dále má 10 trenérů a 3 rozhodčí. Členové jsou soustředěni do 16 soutěžních družstev. Je jasné vidět, že práce oddílu je směřována především k činnosti mládeže.

Muži hráli po dlouhé době vyšší soutěž a to III. ligu, ale bez větších úspěchů. Skončili na 10., posledním, místě. Hráči měli příliš absencí z důvodu zranění či nemoci a mužstvo se nepodařilo vhodně doplnit. Pro nedostatečný počet hráčů se družstvo na podzim odhlásilo z oblastního přeboru a několik hráčů odešlo na hostování do Slavoje Protivín. Tady se hrál okresní přebor českobudějovicka. Zlepšení herních schopností se předpokládalo po doplnění družstva o dorostence z klubu ŠSK Písek.

Ženám se podařilo kádr stabilizovat a zlepšit výkonnost. V oblastním přeboru skončily na 7. místě.

Starší dorostenky zvítězily ve své kategorii v oblastním přeboru a získali titul přebornic.

Mladší dorostenky v tomto roce hrály již druhou sezonu dorosteneckou ligu. Ve své skupině obsadily 7. místo. Bohužel to nestačilo na udržení v soutěži. V krajské baráži tři družstev o jedno místo v lize se jim ale podařilo zvítězit a mohou i v další sezoně (již třetí) pokračovat ve vyšší soutěži. B družstvo mladších dorostenek, které bylo složeno převážně ze starších žákyň, hrálo oblastní přebor a skončilo na 4. místě.

V žákovské kategorii hrálo celkem 11 družstev v oblastním přeboru. 7 družstev je chlapeckých a 4 družstva dívčí. Ve svých věkových skupinách zvítězila družstva mladších žáků a nejmladších minižákyň a tím se kvalifikovala na mistrovství republiky. Tady se podařilo mladším žákům zvítězit a získat tak titul přeborníka republiky a nejmladší minižáci obsadili na mistrovství republiky 2. místo. Starší žáci obsadili v oblastním přeboru 2. místo,

Starší minižáci 6. Místo, mladší minižáci „A“ 3. místo, minižáci „B“ 5. místo, nejmladší minižáci „B“ 7. místo. Starší žákyně „A“ obsadily 2. místo, „B“ družstvo 6. místo, starší minižačky 3. místo a mladší minižačky 4. místo.

6. 3. Sezona 2000/2001

Došlo k rozšíření členské základny. Oddíl má již 223 členů. 29 dospělých a 194 dětí. Počet družstev, trenérů a rozhodčích zůstává beze změn. Práce s mládeží je pořád na 1. místě a přináší řadu úspěchů.

Muži mají nedostatek hráčů a nezúčastní se mistrovských soutěží. Členové se věnují trenérské práci u mládežnických družstev.

Ženy pokračují ve vylepšování kádru a zlepšují výkonnost. Začínají se zapojovat vlastní dorostenecké odchovankyně. V oblastním přeboru skončily na 6. místě. Oproti roku 2000 posun o 1 místo.

U starších dorostenek došlo ke zhoršení umístění. Skončili na 3. místě v oblastním přeboru.

Mladší dorostenky hrály již třetí sezonu dorosteneckou ligu. Ve své skupině obsadily 10. místo a soutěž neudržely. Opět se jim, stejně jako v předchozím roce, podařilo uspět v baráži o udržení a mohou pokračovat v ligové soutěži i v roce 2002. Družstvo „B“ skončilo v oblastním přeboru na 4. místě, stejně jako v předchozí sezoně.

V žákovské kategorii hrálo celkem 12 družstev, z toho 8 družstev chlapců a 4 družstva dívek. O postupu starších žáků v do žákovské ligy v krajské kvalifikaci rozhodlo až páté utkání s BK Tábor, které se hrálo na neutrální půdě ve Strakonici. A byl to velký boj. Ze své skupiny žákovské ligy postoupili na Mistrovství republiky a obsadili 2. místo.

„A“ družstva starších, mladších i nejmladších minižáků zvítězila ve svých kategoriích v jihočeské oblasti a tím se kvalifikovala na Mistrovství republiky. Zvítězit se podařilo mladším a nejmladším minižákům. Získali titul přeborníka republiky. Na 3. místě skončili starší minižáci.

Družstvo starších žaček získalo titul přeborníka jihočeské oblasti ve své kategorii. V oblastním přeboru se na 3. místě umístili mladší žáci, na 9. místě starší minižáci „B“, na 7. místě mladší minižáci „B“, na 4. místě nejmladší minižáci „B“. Na 5. místě mladší žákyně, na 6. místě starší minižákyně a na 4. místě mladší minižákyně.

6. 4. Sezona 2001/2002

V tomto roce přibýlo dospělých členů a mírně ubylo dětí. Oddíl má 208 členů – 37 dospělých a 171 dětí. V rámci jihočeské oblasti se soutěží zúčastňuje 13 družstev a 2 družstva hrají v ústředně řízených soutěžích. Práce je soustředěna na mládež.

Muži ještě stále nesoutěží. Do oblastního přeboru se hlásí až pro sezonu 2002 -2003. Kádr doplnili o dorostence z ŠSK Písek i o vlastní odchovance a pečlivě se připravují.

Ženy posílily dorostenky a v oblastním přeboru získaly 5. místo.

Dorostenky starší navázaly na tříleté působení v lize mladších dorostenek, ale soutěž neudržely. „B“ družstvo získalo titul jihočeského přeborníka po výborné sezoně v oblastním přeboru.

Dorostenci mladší se probojovali do ligy a obsadili výborné 3. místo.

V žákovské kategorii startovalo 11 družstev. 8 chlapeckých a 3 dívčí. Starší a mladší žáci obsadili v oblastním přeboru 1. místo. Stejně tak starší minižáci „A“ se stali také přeborníky kraje. Družstvo „B“ skončilo na 7. místě. Mladší minižáci „A“ skončili 1. místo, družstvo „B“ na 3. místě, nejmladší minižáci „A“ se stali přeborníky kraje, „B“ družstvo skončili 3.

Starší žákyně obsadili 4. místo, starší minižákyně 6. místo a mladší minižákyně 5. místo.

Tyto družstva byla tak úspěšná, že postoupila na mistrovství republiky. Mladší žáci obsadili 2. místo, starší minižáci 4. místo, mladší minižáci 1. místo a nejmladší minižáci také 1. místo.

6. 5. Sezona 2002/2003

Oddíl má 203 členů – mírný pokles a to mezi dospělými hráči. Těch je v tomto roce 24 a dětí je 179. Tedy mírný nárůst. Startuje 16 družstev. 3 v ústředně řízených soutěžích a 13 v rámci jihočeské oblasti. Práce s mládeží přináší čím dál lepší výsledky.

Družstvo mužů tvoří výhradně vlastní odchovanci. Tato taktika se vyplatila. Po dvouleté odmlce se zapojili do mistrovské soutěže a v oblastním přeboru se z 11 účastníků umístili na 6. místě.

Ženám se podařilo obhájit loňské 5. místo v oblastním přeboru. Dochází k jejich rozpuštění a na jejich místo v oblastním přeboru nastupují starší dorostenky, které ve své kategorii získaly titul jihočeského přeborníka.

„A“ družstvo mladších dorostenců obsadilo ve své skupině dorostenecké ligy 1. místo a po vítězství v kvalifikaci postoupili do extraligy mladšího dorostu. „B“ družstvo obsadilo 2. místo v oblastním přeboru.

V žákovské kategorii nastupuje 10 chlapeckých a 1 dívčí družstvo. V žákovské lize obsadili starší žáci „A“ 1. místo a mladší žáci „A“ 3. místo. V oblastním přeboru skončili starší žáci „B“ na 4. místě, mladší žačky na 6. místě. Mladší žáci „B“ na 4. místě, starší minižáci „B“ také na 4. místě, mladší minižáci „B“ na 5. místě a nejmladší minižáci „B“ na 4. místě. Na 1. místě v oblastním přeboru a titul přeborníka kraje získala družstvas starších mižáků „A“, mladších minižáků „A“ a nejmladších minižáků „A“.

Starší žáci a starší minižáci „A“ se zúčastnili mistrovství republiky a získali 2. a 3. místo. Pro mladší kategorie minižáků byl uspořádán festival na úrovni přeboru republiky a mladší minižáci i nejmladší minižáci obsadili 1. místo.

Velice úspěšný rok vyvrcholil na žákovské olympiádě ČR, kde výběr jihočeské oblasti obsadil 1. místo. Základem tohoto družstva byli píseční starší žáci.

6. 6. Sezona 2003/2004

Členská základna se rozšiřuje. Oddíl má 30 dospělých členů a 196 mládežníků. Celkem 226 členů. Bohužel převažují chlapecká a mužská družstva. V ženách soutěží jen jedno družstvo, dívky nejsou. Do soutěží se zapojuje 14 družstev. 3. v ústředně řízených soutěžích a 11 v oblastním přeboru.

Mužům se po vítězství mezi 12 družstvy podařilo postoupit z oblastního přeboru do III. ligy. V závěru roku v Českém GALA poháru vyřadili tři soupeře a ve 4. kole nastoupili na domácí palubovce proti mistru České republiky ČEZ Nymburk. Tento zápas skončil před zcela naplněnou halou po bojovném výkonu domácích 57 : 111.

Ženám se tuto sezonu nedařilo a obsadily až 7. místo.

Dorostenci si vítězstvím v oblastním přeboru zajistili postup do dorostenecké ligy. Dorostenci mladší obsadili v extralize 8. místo. Tímto umístěním si zajistili start v extralize i pro příští sezonu.

Za žactvo hrálo 10 družstev. „A“ družstva mladších i starších žáků si ve svých skupinách zajistila postup na mistrovství republiky či festivalu na stejné úrovni. Tam se umístili takto:

starší žáci 6. místo, mladší žáci 4. místo, starší minižáci 3. místo, mladší minižáci 1. místo a nejmladší minižáci 4. místo.

V oblastním přeboru se písecká družstva umístila takto: „A“ družstva nejmladších, mladších a starších minižáků 1. místo – přeborníci kraje, „B“ družstva starších žáků 6. místo, mladších žáků 2. místo, starších mižáků 5. místo, mladších minižáků 3. místo a nejmladších minižáků 5. místo.

Mistrovství ČR 2004, ročník 91, bronz

6. 7. Sezona 2004/2005

V tomto roce dosáhla členská základna na 226 členů (11 dospělých, 215 mládeže). V oddíle hostuje i zahraniční hráč Vinc Fowler, student z USA. Soutěží 12 družstev. 5 v ústředně řízených soutěžích a 7 v rámci jihočeské oblasti. Šéftrenérem oddílu je Mgr. Miroslav Janovský, který je zároveň pověřený funkcí asistenta trenéra kadetů ČR („16“).

Mgr. Miroslav Janovský

Družstvo žen již nesoutěží. V předchozí sezoně ukončilo činnost. Práce oddílu se nadále soustřeďuje na mládež.

Muži hrají první sezonu III. ligu. Ze 14 družstev obsadili 5. místo. Z dvaadvaceti utkání čtrnáct vyhráli.

Dorostenci starší si zajistili postup z dorostenecké ligy do extraligy.

Dorostenci mladší hrají již druhou sezonu extraligu. Zvítězili a postoupili na Mistrovství republiky, kde se umístili na 2. místě. V turnaji Final Four získali titul Přeborník ČOS pro rok 2005.

Z těchto kategorií jsou do reprezentačních výběrů zařazeni hráči Pešek Ondřej, Efenberk Ondřej, Kostohryz Zdeněk („18“) a Klusoň („16“).

„A“ družstva starších i mladších žáků hrají žákovskou ligu. Starší žáci postoupili ze své skupiny do finálové a obsadili 7. místo a mladší žáci po 4. místě ve skupině obsadili 2. místo na Mistrovství republiky. „B“ družstva se zúčastnila oblastního přeboru. „B“ družstvo starších žáků se stalo přeborníkem oblasti.

Minižáci nastupují ve všech kategoriích (starší, mladší, nejmladší) jako „A“ družstva. „B“ družstva jsou mladší a nejmladší minižáci. Všechna „A“ družstva zvítězila ve svých skupinách a postoupila na mistrovství republiky nebo festival. Starší minižáci „A“ obsadili 1. místo a stali se mistry republiky. Mladší obsadili 3. místo a nejmladší 2. místo. Starší minižáci ještě v této sezoně nastoupili na mezinárodní turnaje v Písku a ve Francii a oba turnaje vyhráli.

6. 8. Sezona 2005/2006

Členská základna stoupá. Oddíl á již 260 členů. 35 dospělých a 225 mládežníků. Soutěží 14 družstev, 6 v ústředně řízených soutěžích a 8 v rámci jihočeské oblasti. Hrají pouze muži, dorostenci a žáci. Ženy, dorostenky ani žákyně nadále nesoutěží. Šéftrenér oddílu Mgr. Miroslav Janovský je nadále asistentem trenéra kadetů ČR. Kadetům se podařilo postoupit na mistrovství Evropy z divize B do A mezi 16 nejlepších v Evropě. Muži hrají druhou sezonu III. ligu a umísťují se v horní polovině tabulky na 6. místě.

Dorostenci starší nastoupili prvně v extralize. „A“ družstvo skončilo v dlouhodobé části na pěkném 3. místě. V play off byli po pětizápasové bitvě (2 : 3) vyřazeni Českými Budějovicemi v 1. kole. „B“ družstvo hrálo jako nováček v lize a tuto soutěž pro další sezonu neudrželo.

„A“ družstvo mladších dorostenců hrálo 3. rok extraligu. Obsadilo 9. místo a zajistilo si soutěž i pro další sezonu. „B“ družstvo vyhrálo oblastní přebor a úspěšně zvládlo kvalifikaci o postup do dorostenecké ligy.

I v tomto roce jsou hráči Sokola Písek zařazeni do širších reprezentačních výběrů. Jsou to junioři Ondřej Pešek, Ondřej Efenberk a Zdeněk Kostohryz. Ondřej Pešek se zúčastnil mistrovství Evropy. Dorostenec Martin Dubay a starší žáci Kamil Říha, Marek Hrubec, Marek Pavelka a Jan Švejda.

„A“ družstva starších i mladších žáků vyhrála své skupiny v žákovské lize. Na závěrečné Final Four MČR obě družstva vybojovala 1. místo a získala titul mistr republiky. „B“ družstva obou kategorií hrála oblastní přebor. Nastupovali hráči o rok i více mladší, aby získali herní zkušenosti. Tomu odpovídaly i střídavé výsledky.

Starší, mladší a nejmladší minižactvo „A“ družstev a mladší a nejmladší minižáci „B“ družstev hrála oblastní přebor. „A“ družstva zvítězila a po úspěšném předkole postoupila na mistrovství republiky či festival. Starší minižáci obsadili 3. místo, mladší 6. místo a nejmladší 2. místo.

6. 9. Sezona 2006/2007

Neustále dochází k nárůstu členů. Mírně, ale přece. Oddíl má 262 členů, 23 dospělých a 239 mládežníků. Soutěží 12 družstev. 5 v ústředně řízených soutěžích a 7 v rámci jihočeské oblasti. Řada hráčů hraje ve dvou věkových kategoriích. Šéftrenér Mgr. Janovský je i v tomto roce asistentem trenéra mládežnické reprezentace ročníku 1990.

I ve třetí sezoně ve II. lize skončili muži na výborném 4. místě. „B“ družstvo obsadilo v oblastním přeboru také 4. místo.

Dorostenci starší se v dlouhodobé části soutěže v extralize obsadili 7. místo. V následujícím play-off byli 2. družstvem soutěže vyřazeni v 1. kole. „B“ družstvo vyhrálo oblastní přebor a získalo titul přeborníka oblasti.

Dorostenci mladší obsadili v extralize 8. místo. Toto umístění stačilo na udržení v extralize pro další sezonu.

Ondřej Pešek a Ondřej Efenberk jsou v širším výběru juniorů U20. Kamil Říha, Marek Hrubec, Marek Pavelka a Jan Švejda v širším výběru U16 a Kamil Říha a Jan Švejda reprezentovali na mistrovství Evropy.

Žáci mladší obsadili v žákovské lize 4. místo ve své skupině a na Final Four MČR obsadili 3. místo. „B“ družstvo skončilo v oblastním přeboru na 6. místě.

Nejmladší, mladší a starší minižáci zvítězili v oblastním přeboru. Mladší a nejmladší postoupili na neoficiální mistrovství ČR a mladší se umístili na 3. místě a nejmladší na 4. místě.

6. 10. Sezona 2007/2008

V této sezóně došlo k přečíslování lig v soutěži mužů – 2. liga se stala první a III. liga se stala 2. ligou.

Muži ve 2. lize ve skupině A obsadili 1. místo po základní části, 3. místo v nadstavbě a postoupili pro sezónu 2008-2009 do 1. ligy.

Junioři (U18) obsadili v extralize 12. místo ze 16 mužstev a zajistili si účast v další sezóně.

V kategorii kadetů A-tým v extralize obsadil 3. místo a ve Final four Mistrovství republiky získali stříbrné medaile za 2. místo.

B-tým kadetů, který byl tvořen převážně mladšími hráči, obsadil v dorostenecké lize 12. místo. Tato forma přípravy pro mladší hráče byla zvolena z důvodů nedostatku kvalitních soupeřů v oblastním přeboru.

V reprezentaci se objevili v širším výběru Ondřej Pešek (U20) a v kategorii kadetů Kamil Říha a Jan Švejda.

V kategorii žáku (U14) v žákovské lize vybojovali 4. místo ve skupině A a o jedno místo jim unikla účast na Mistrovství republiky.

V nejmladších kategoriích hráči Sokola Písek vyhráli v oblastním přeboru všechnu minižakovské kategorie.

Na celostátních soutěžích starší minižáci obsadili 6. místo, mladší minižáci a nejmladší minižáci získali stříbrné medaile za 2. místo na neoficiálním mistrovství ČR.

6. 11. Sezona 2008/2009

Muži poprvé v historii nastoupili ve druhé nejvyšší soutěži 1. lize. Nakonec se neudrželi a byli vyřazeni v play off.

Junioři (U18) obsadili 9. místo v extralize, kadeti (U16) v extralize v základní části skončili na 3. místě. Ve Final four Mistrovství ČR obsadili 4. místo.

Jan Švejda reprezentoval ČR na Mistrovství Evropy.

V žákovské lize skončili žáci v základní skupině 3. místo ve skupině A a na mistrovství ČR obsadili 6. místo.

V nejmladších kategoriích hráči Sokola Písek opět vyhráli v oblastním přeboru všechnu minižakovské kategorie.

Na celostátních soutěžích starší minižáci obsadili 3. místo, mladší minižáci skončili na 6. místě a nejmladší minižáci vyhráli 1. místo na Národním finále.

Sršni 96 ve Francii, 2009

6. 12. Sezona 2009/2010

Muži po sestupu z 1. ligy nenašli dostatek sil pro boje ve 2. lize a obsadili 10. místo, které znamenalo sestup. Proto byli přeřazeni 2 klíčoví hráči do týmu B a ti zajistili vítězství v oblastním přeboru pro B tým a tím i účast ve 2. lize pro další sezonu.

Junioři obsadili 2. místo v extralize a získali stříbrné medaile za 2. místo ve Final four.

Jan Švejda opět reprezentoval ČR na Mistrovství Evropy, Filip Sahan byl v širším výběru juniorů.

Kadeti v extralize si 9. místem zajistili účast v nejvyšší soutěži i pro příští rok. Petr Šlechta byl v širším výběru kadetů.

Žáci obsadili 3. místo ve skupině A žákovské ligy a byli vyřazeni v play off o postup na turnaj o mistra ČR.

Starší minižáci, mladší a nejmladší minižáci vyhráli opět oblastní přebor. V dalších soutěžích starší minižáci obsadili 3. místo v předkole o postup na M ČR a nepostoupili, mladší získali 2. místo v Národním finále v Klatovech, kde hráli všichni vítězové oblastí a nejmladší minižáci byli 4. na národním finále.

6. 13. Sezona 2010/2011

Pro sezónu 2010-11 byly vytvořeny 2 týmy mužů – A mužstvo obsadilo díky porážkám v posledním kole 5. místo a B tým byl 4. v oblastním přeboru.

Junioři obsadili v extralize 8. místo a v play off podlehl pozdějšímu mistru republiky USK Praha.

A mužstvo kadetů bylo v extralize sedmé a v play off podlehl Zlínu. Mladší hráči v B týmu obsadili v dorostenecké lize 11. místo.

Petr Šlechta byl vybrán do širšího výběru juniorů a Martin Šteier do výběru kadetů.

Žáci v žákovské lize byli na 6. místě ve skupině A a celkově skončili na 12. místě v nadstavbové části a zajistili si přímou účast v Žákovské lize na příští sezónu bez kvalifikace.

Starší minižáci po vítězství v oblastním přeboru, v předkole o postup na mistrovství republiky vyhráli celé Mistrovství ČR v Týně nad Vltavou.

Mladší po vítězství v oblasti obsadili na Národním finále 5. místo.

Nejmladší minižáci zakončili svou vítěznou pouť z oblasti ziskem 1. místa na Národním finále v Litoměřicích.

Nejmladší minižáci – Národní finále v Litoměřicích – 1. místo

Účastníci Národního finále – nejmladší písecká basketbalová generace, zleva Filip Arnican (vnuk Pitkina), Matěj a Jakub Forejtovi

7. Historie píseckého basketbalu v tisku

7. 1. Jihočeská pravda, č. 74, 28. 3. 1961, Malé rozměry – slabé výkony

Krajský přebor mužů v košíkové byl hrán v jedné skupině o 8 účastnících dvoukolově. Jednotlivá družstva sehrála poměrně malý počet utkání – celkem 14. Úroveň přeboru v Jihočeském kraji byla opět ve srovnání s ostatními kraji, co do výkonnosti na značně nízkém stupni. Jasně se projevilo, co pro družstvo znamená dostatečně veliké, regulérní hřiště. Pouhá dvě družstva v kraji – Slavoj Č. Budějovice a Slavoj Č. Krumlov – měla možnost trénovat a hrát na hřištích odpovídajících rozměry pravidlům košíkové, a to se projevilo v soutěži. Tato dvě družstva na svých hřištích nenašla soupeře, neboť ostatní mají možnost trénovat v prostorách daleko menších rozměrů. Z těchto rozměrů potom vychází celková koncepce hry těchto družstev a dochází k tomu, že na regulérním hřišti se soupeř doslova uběhá. A není to žádná náhoda, ale nutná samozřejmost, že umístění v přeboru je naprosto shodné s velikostí sálu, ve kterých družstva trénují a hrají. Na čele tabulky jsou družstva s maximálními rozměry hřišť a postupně s klesajícím umístěním se menší také rozměry hřišť dalších oddílů. Vítězem přeboru se stalo družstvo Slavoj Č. Budějovice, mající ve svém středu nejzkušenější hráče, kteří již prošli vyššími soutěžemi, a o jeho vítězství nebylo od prvního utkání v Č. Krumlově pochyb. Zakolísalo sice jednou – doma prohrálo s Č. Krumlovem o 1 bod – ale soustředěným útokem na 1. místo v přeboru nakonec zvítězilo. Od začátku až do konce byl na druhém místě Slavoj Č. Krumlov, který od prvního utkání, kdy se Slavojem Č. Budějovice prohrál o 15 bodů, musel čekat na klopýtnutí Budějovic, neboť se předpokládalo, že o vítězi se rozhodne mezi těmito celky. Nakonec byl Slavoj Č. K. v předposledním utkání poražen velmi dobře hrající Bechyní. Družstva Bechyně a Strakonice jsou po zmíněných dvou Slavojích basketbalově nejvyspělejší. Strakonice však trpí neukázněností několika jednotlivců, kteří si neuvědomují, jak svým chováním poškozují své družstvo. Do další skupiny patří Blatná a Písek, u kterých byl již velmi znatelný rozdíl výkonnosti na vlastním a velkém hřišti. A to co se hraje ve Vodňanech, to není košíková. Ne snad co do výkonu hráčů, ale ty nešťastné rozměry hřiště, tam se prostě košíková hrát nedá. Basketbalově nejslabší družstvo byl J. Hradec, který za hru, jakou předváděl, si jistě nezaslouží hrát nejvyšší soutěž kraje.

Celkově lze říci, že jihočeská košíková má dvě velké bolesti: nedostatek regulérních sálů a naprostý nedostatek kvalitních rozhodčích. Na dvou normálních hřištích

(sokolovna ČB a jízdárna v Č. Krumlově) v kraji nemůže vyrůst dostatečný počet košíkářů, aby se dalo hovořit o alespoň částečné masovosti. Musíme vidět před sebou především světovou košíkovou, ve které naše vlast hraje důležitou roli a přes naši I. a II. ligu spojovat světový basketbal s naším. Jak však něco takového můžeme říci, podíváme-li se do tělocvičen ve Vodňanech, Milevsku, J. Hradci, Písku a jinde? Vždyť je to výsměch! Srovnajte, pro lepší porozumění, jak by asi vypadalo hokejové utkání, hrané na polovině plochy zimního stadiónu. A to je v košíkové běžné. Jak se má potom připravit družstvo z malé tělocvičny na utkání ve velké a naopak? A kdyby se postupovalo podle pravidel, nemohlo by se v krajské soutěži hrát vůbec. A rozhodčí? Jak může soutěži prospět, když před každým utkáním zůstává otazníkem, dostaví-li se k utkání či ne? V mnoha případech pak řídí utkání lidé, kteří by napřed potřebovali důkladné proškolení. V jiných případech, kdy rozhodčí dodávají oba soupeřící celky, se stává utkání soubojem rozhodčích a hráči pobíhají po hřišti jako pomocné figurky.

Vítězný celek krajského přeboru – Slavoj ČB si zajistil účast ve II. lize košíkové mužů. Nyní je nutné, aby kolektiv hráčů, který je bezesporu schopen dalšího růstu, využil všech možností v přípravě k tomu, aby II. liga v našem kraji se stala přinejmenším tradiční. Tím ovšem nechceme říci, že vyšší cíl je v nejbližších letech vyloučen. MV-SF

7. 2. Jihočeská pravda, 24. 9. 1972, Mlčenlivý střelec se vrací do Písku

V basketbalu nedochází k senzačním přestupům, zvláště v rámci kraje. Uskutečňují se v klidu, bez finančních výhod. Jeden však v letošním podzimním termínu stojí za zmínku. Ing. Mirek Slav, profesor SEŠ v Písku, duší vždy Písečák, se vrací po desetiletém působení ve strakonické Zbrojovce do rodného Jitexu.

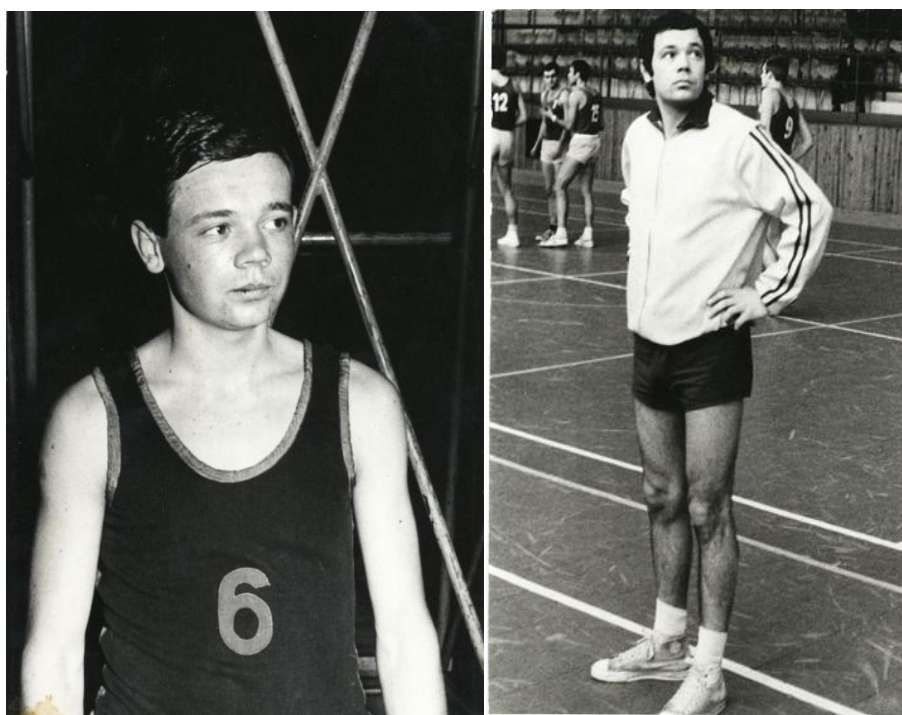
Člověka napadá, že dobří holubi se vždy vracejí sami.....

Mirek – dnes zvaný „Pitkin“, odchovanec písecké Jiskry, za studií hráč Ekonomu, šilhající po dresu slavného Orbisu, střelec výjimečných kvalit, přišel do Zbrojovky v době, kdy se ve městě motocyklů začala hrát II. liga, odešel reprezentant Kovář a družstvo potřebovalo střelce. Přišel, nemluvný, na pohled vždy nevzrušený, a dával koše. Střelba byla jeho zbraní i vášní, bavilo ho dávat koše a sklízet za ně potlesk. Po celou dlouhou dobu byl nejlepším střelcem Strakonických. Za těch deset let dal 2133 bodů. Plných osm sezon hrál ligu, deset let dvakrát týdně dojížděl k tréninkům a domů

se vracíval před půlnocí vlakem. Přijel ke každému zápasu, jen jednou tři měsíce chyběl, když mu vběhla pod motorku srnka.... Ač se v průběhu let oženil s dívkou strakonickou, z Písku odejít nechtěl a svým typickým způsobem nám na návrhy oponoval: „To víte, Písek je Písek!“

Sepsal učebnicový příklad obětavosti a lásky ke sportu. Ted' odchází, stejně jako přišel, bez odstupného či výchovného. Zapsal se do nejlepších let strakonického basketbalu. Snad ted' v nové hale probudí z letargie do lepších let i basketbal svého rodného města, milovaného Písku

M. Vondříčka, ČZ Strakonice

„Pitkin“

7. 3. Zítřek, březen 1979, Jitex Písek – vítěz krajského přeboru basketbalistů

Basketbalisté Jitexu Písek se stali zaslouženě vítězi letošního ročníku krajského přeboru mužů. O jeden bod za nimi skončila na druhém a třetím místě mužstva Loko Tábor a Jiskry Humpolec. Na to, jak hodnotí celý ročník této soutěže, jsme se zeptali trenéra Jitexu s. ing. Janovského:

V čem vidíte hlavní příčiny vítězství vašeho družstva v KP?

Naše družstvo disponovalo, podle mého názoru, nejširším a nejvyrovnanějším kádrem hráčů v KP. I když nás začátek soutěže nezastihl v plné formě, měla úroveň naší hry v dalším průběhu soutěže vzestupnou tendenci a nejlepší zápasy jsme sehráli ve II. polovině.

V družstvu vládla v průběhu celé soutěže dobrá pohoda, zlepšily se kolektivní, morálně volní vlastnosti, jejichž projevem byla i dobrá účast na trénincích i aktivita v jednotlivých utkáních soutěže. Oproti loňskému roku jsme se v trénincích více zaměřili na herní stránku, i když to mělo někdy za následek snížení intenzity vlastní tréninkové jednotky. K našemu úspěchu přispěla i dobrá spolupráce s výborem oddílu košíkové.

Jak hodnotíte úroveň letošního KP a co by podle vás přispělo k jejímu zlepšení?

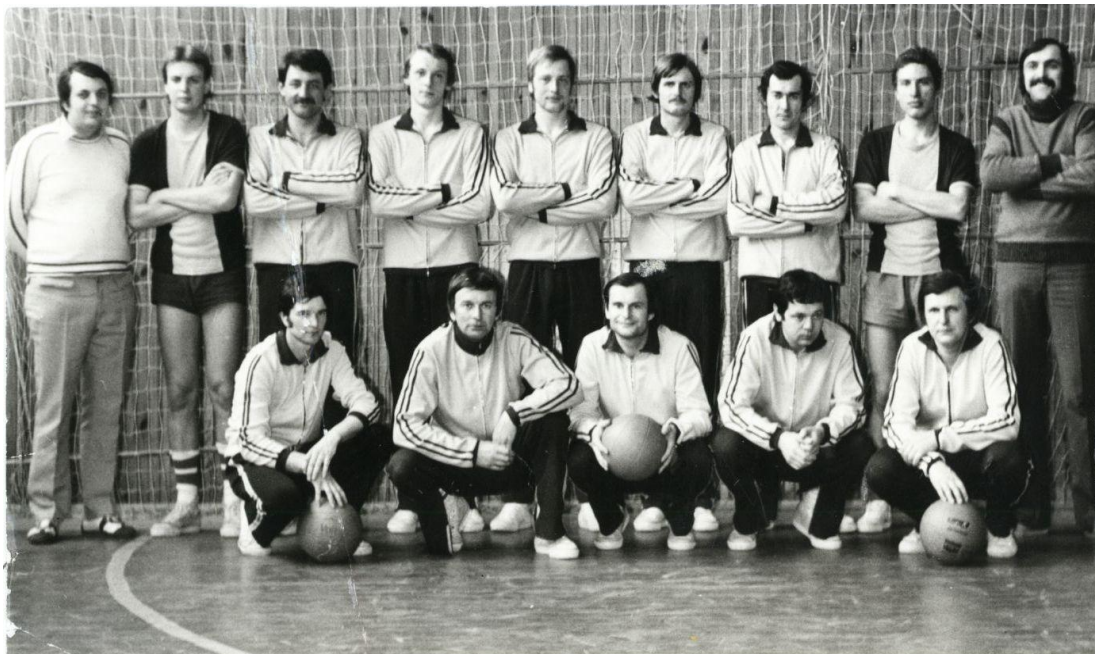
Družstva, která se umístila v první polovině tabulky, hrají poměrně dobrý basketbal, družstva z druhé poloviny jejich úroveň nedosahují, přičemž disponují i s úzkým kádrem hráčů. Z družstev horní poloviny se mi po basketbalové stránce nejvíce líbily celky Humpolce a ČZ „B“ (pokud hrál v plné sestavě). VBS KV ČSTV přijal již některá opatření, uveřejněná v Jihočeské pravdě (např. minimální rozměry hřiště aj.), která jistě přispějí ke zlepšení úrovně.

Podle mého názoru by ke zlepšení úrovně soutěže rovněž přispělo i její rozdělení na KP a krajskou soutěž, přičemž KP by hrál omezený počet mužstev.

Jak hodnotíte vaše šance v nadcházející kvalifikaci o druhou největší soutěž v ČSSR?

Kvalifikace se koná ve dnech 29. - 30. dubna 1979 v Praze za účasti šestého mužstva II. ligy Berouna, vítězů KP Poděbrad, Klatov a našeho mužstva, přičemž do vyšší soutěže postupuje pravděpodobně pouze jedno mužstvo.

Je samozřejmé, že do té doby budeme pravidelně a náročně trénovat a uděláme vše pro náš případný úspěch.

Na snímku R. Taliána basketbalisté Jitexu Písek. Zleva stojí: lékař mužstva MUDr. Žaba, Kozmák, Šrůtek, Moulis, Navara, Košťál, Bajer, MUDr. Hrubec, trenér ing. Janovský. Dole: Bureš, Hronek, Těšík, ing. Slav, Brýna (chybí Fiala a Kašpar).

7. 4. Jihočeská pravda, č. 5., 18. 11. 1988, Strakonické stovky

Jeden z klíčových hráčů basketbalové ČZ, Hrabák, přijel do Písku k utkání neporažených bez kecek, a vypadalo to, že se Zbrojovka bude muset obejít bez něho. Situaci však vyřešil trenér domácích Miroslav Slav a soupeři obuv zajistil. Samotný zápas byl do poločasu vcelku vyrovnaný, hosté vedli jen o sedm bodů, pak se prosadil favorit a zdálo se, že i tentokrát nadělí protivníkovi trojciferně, tak jako v úvodních pěti zápasech krajského přeboru: tři minuty před koncem měl na kontě 99 bodů. Jitex však závěr dokázal ubránit a jako teprve druhý tým v soutěži stovku od Strakonic neinkasoval. Rozhodně to přitom nebylo proto, že by hosté za hezké úvodní Slavovo gesto chtěli soupeři obávané „kilo“ odpustit....

7. 5. Zítřek, 26. 10. 1989

Basketbalisté Jitexu Písek vstupují do krajského přeboru ročníku 1989-90 bez velkého optimismu. Po přestupu nejlepších střelců mužstva Hronka a Pavolky do celku KIN České Budějovice, bude obhájení třetí příčky z loňské sezony velmi těžké. Těmito dvěma snímky se ještě vracíme k minulému ročníku.

Na horním mužstvo Jitexu Písek po posledním utkání loňské sezony.

Horní řada zleva: Košťál, Brückler, Navara, Anglický, Brýna a Haviar.

Spodní řada: Šrůtek, Hronek, Fiala a Pavolka.

Na spodní fotografii pak hrající trenér basketbalistů Jitex Písek ing. Miroslav Slav přebírá diplom za třetí místo v krajském přeboru 1988-89, který mu předává za VBS JčKV ČSTV rozhodčí s Fučík z Tábora.

7. 6. Písecké listy, 3. 9. 2007, Do Písku přichází první liga a posila z USA

Poměrně neotřesitelné pozice hlavních českých sportů – fotbalu a hokeje – atakují v Písku házená a teď i basketbal. Házenkářky hrají nejvyšší interligu, mužské basketbalové družstvo Sršni bude od této sezony účinkovat ve druhé nejvyšší soutěži, což je 1. liga. Lidé kolem basketu doufají, že řady bezmála sto padesáti příznivců, kteří si nenechávali v písecké hale ujít druholigové zápasy, se teď ještě rozšíří. „Panuje tam pokaždé bouřlivá atmosféra, máme výborný fan klub,“ pochvaluje si organizační pracovník a hráč zároveň Přemysl Janovský. A připomíná, že ve světových žebříčcích je basket druhý nejpopulárnější sport hned po fotbalu. V Písku si ale basketbal užil i svoje hubené roky. Hrál se v krajském přeboru, pak jeden rok na zkoušku druhá liga, pak dokonce mužské družstvo neexistovalo vůbec. V Sokole ale vsadili na výchovu od dětí a do krajského přeboru znovu naskočili, když jim tito odchovanci dorostli. Investice do mládeže se vyplatila. Poslední čtyři roky účinkoval mužský tým Sršňů na čele druhé ligy a mezi mládeží v Písku už loví i reprezentační trenéři. Například zdejší odchovanec Jan Švejda má čerstvou stříbrnou medaili z mistrovství Evropy šestnáctiletých. V širším reprezentačním výběru byli i Kamil Říha, Ondřej Pešek a Ondřej Efenberk. Všichni tito mladíci už jsou dnes v sestavě Sršňů a diváci první ligy je budou na palubovce vídat. Stejně jako novou posilu, Američana Claytona Moorese. Nad tím, jak se basketbalová první liga dostala do Písku, mohou mít stoupenci krystalově čistého sportu stín pochybnosti. Sršni si ji totiž nevybojovali, postup jim v posledním nešťastném zápase v Mostě unikl o vlasek. Skončili v minulém druholigovém ročníku třetí o jediný bod za vítězem. Jenže vítězové soutěže z Rokycan do první ligy postoupit nechtěli a nabídku na převzetí jejich postu nabídli právě Písku. „Máme s rokycanským klubem dlouhodobě dobré vztahy, dřív jsme spolupracovali i v mládežnických kategoriích. Asi proto nabídku učinili nám,“ říká mluvčí Sršňů Přemysl Janovský. V píseckém Sokolu se příliš neváhalo, přestože náklady na první ligu budou pochopitelně vyšší. Podařilo se dojednat navýšení finanční podpory od tradičních sponzorů jako jsou firmy Kočí, CSS Spedition, Neotech nebo BBM, a dokonce získat dva nové – Aisin a Jitex. Dlouhodobě písecký basketbal podporuje i město. Nabídku Rokycan tedy mohli v Sokole přijmout. „Jde nám především o to, abychom vytvořili perspektivu pro dorůstající hráče. Naše družstva v mládežnických kategoriích hrají nejvyšší extraligové soutěže, a když nebudou mít perspektivu doma, museli by hrát první ligu v Plzni nebo v Jindřichově Hradci,“ vysvětluje Janovský. Písek má přitom velmi dobrou basketbalovou základnu také díky

výborné spolupráci ze Základní školou J. K. Tyla, kde fungují basketbalové sportovní třídy a nejmenší družstva tam i trénují. „Ta šance už by se nemusela opakovat, protože do druhé ligy sestoupily Litoměřice, což je velmi silný tým. My bychom navíc hráli oslabení, protože někteří hráči už měli nabídky jinam. Pro prvoligovou soutěž se ale rozhodli zůstat v Písku,“ dodal organizační šéf týmu. Ve chvíli, kdy padlo rozhodnutí, že se v Písku první liga hrát bude, museli Sršni začít hledat posily. „Získali jsme zpět Petra Englického, který působil v extraligové Mattoni NBL v Ústí nad Labem. Přišel zpátky Jan Čech ze Strakonice. Do kádru jsou zařazeni mladí talentovaní hráči a přichází i zahraniční posila, Američan Clayton Moores,“ zmiňuje ze soupisky P. Janovský. Clayton Moores působil v americkém univerzitním týmu a objevil se začátkem srpna v Písku jako trenér na tradičním kempu Cross over, který se tu už několik let ve spolupráci s firmou Elim pořádá pro mladé hráče z USA. Sršni zrovna sháněli vysokou posilu pod koš, Moores měří 203 centimetrů. Slovo dalo slovo, Clayton Moores zpátky do USA neodcestoval. Zůstane v Písku jako jediný profesionální hráč Sršňů. Pronajal si garsonku a už s týmem podstupuje dvoufázový trénink. Dohoda zní zatím na rok. A s jakými ambicemi Sršni do první ligy vstupují? „Nemůžeme mít jiné ambice než soutěž udržet. Jsme nováček první ligy a navíc máme mezi ostatními týmy zdaleka nejnižší věkový průměr. Mně je třicet čtyři a hned po mně je druhý nejstarší dvaadvacetiletý hráč. Průměr bude někde kolem dvaceti let. To mluví za všechno. Budeme sbírat zkušenosti, ale v každém případě chceme hrát basket, který se divákům líbí. Na zkušenosti spoléhat nemůžeme, tak musíme vsadit na rychlost a agresivitu,“ naznačuje Přemysl Janovský, že zápasy budou atraktivní. Soutěž začne pro Sršně 20. a 21. září venku, kdy odehrají zápasy s Prostějovem B a béčkem Pardubic. A pak už přijde domácí prvoligová premiéra. Bude se hrát vždy v sobotu od 17 hodin a v neděli od 12 hodin, o víkendu 27. a 28. září přijedou Benešov a Vyšehrad. Postupně diváci uvidí i týmy z Trutnova, Ostravy, Zlína, Plzně, Jindřichova Hradce, Sokola Pražského, Sparty, Chomutova a Ústí nad Labem. A tamtéž budou muset Sršni také cestovat. Pro zdejší především studentský tým to bude záběr časový, pro klub finanční. V Sokole ale doufají, že atmosféra a nadšení zdejších basketbalistů třeba přiláká ještě další mecenáše.

Se zájmem v Sokole zaznamenali i výhledové plány, podle nichž by měla v písecké průmyslové zóně jednou vyrůst vysoká škola. „Každá vysoká škola, která tady vznikne jako nabídka pro zdejší studenty, může perspektivě našeho klubu jedinečně prospět,“ soudí Přemysl Janovský. „Hráči by nám mohli víc zůstat doma.“

8. Závěr

Úkolem této práce bylo zmapovat historii basketbalu v Písku. Doufám, že jsem zadaný úkol alespoň částečně splnila. Když jsem s prací začala, zaskočilo mě, jak málo informací jsem schopna sehnat. Velice mi pomohla paní Nitschová, ekonom Sokola Písek, která mi pomohla sehnat informace z nejstarší historie a archívu klubu. Ing. Slav, bývalý hráč a trenér a jeho manželka, která sbírala po celou dobu aktivní činnosti svého manžela novinové články a fotografie. Pan Máca, rozhodčí, který měl řadu výsledků a přehledů o činnosti klubu. A ještě pan Pešek, který v současné době vede oddíl Sršňů a pomohl mi s nejnovějšími výsledky.

Celá práce na tomto tématu pro mě byla prodchnuta vlastními vzpomínkami, vzpomínkami mé rodiny, která je s píseckým basketbalem úzce spojena. Dokonce jsem až při třídění fotografií, které mi zapůjčila hráčka paní Hanka Kendíková zjistila, že basketbal hrála i má matka, což jsem do té doby vůbec netušila.

Této práci také vděčím za to, že jsem se mohla opět setkat s lidmi, kteří ještě bez nároku na odměnu, ve svém volném čase, na úkor svého rodinného života věnovali čas této úžasné hře a jejímu udržení v Písku. A taky jsem vzpomínala na paní Alenu Duškovou a ing. Jiřího Plavce, kterým jsem pomáhala s trénováním děvčat, a kteří v nedávné době zemřeli. A vlastně s nimi odešel i dívčí basketbal.

A pro všechny, kdo měli co do činění s píseckým basketbalem, ale i pro ty, kteří se s ním teprve potkají je tato práce sborníkem faktů, vzpomínek a fotografií. V žádném případě však není vyčerpávající. A protože všichni, se kterými jsem o tématu mluvila, projevíli velký zájem o tuto práci, třeba se podaří po přečtení s jejich pomocí doplnit další historické informace.

9. Summary

This thesis has us learn about the history of one of the most popular sports today, which is basketball. The first part is devoted to the world of basketball. The following part is a brief overview of the history of Czechoslovak basketball. The first mention of basketball in the Písek beginning in the thirties of last century. Unfortunately, by this time I could not find much information that could be used, so they are written in one chapter. This chapter ends in 1996. Next season is already processed individually. The last chapter contains the history of basketball from the contemporary newspaper press.

10. Literatura a zdroje

1. PEROUTKA, Otakar. *100 let tělesné výchovy v okrese Písek 1868 -1968 : Sborník statí k dějinám tělesné výchovy*. 1. vydání. Písek : Český svaz tělesné výchovy - okresní výbor v Písku, 1968. 438 s. H-05*71595.
2. DOBRÝ, L.; VELENSKÝ, E. *Košíková - Teorie a didaktika*. Praha : SPN, 1987.
3. KRÁTKÝ, J.; *Vznik basketbalu a jeho historie v Kolíně v letech 1935-1946*. Kutná Hora, 2007
4. MICHALÍK, P.; ROUB, Z.; VRBÍK, V. *Zpracování diplomové a bakalářské práce na počítači*. Plzeň : ZČU, 2002.
5. SMITH, Ron. *Velká encyklopedie Basketbal* . Praha : Svojtka Václav A Co. , 1998.
6. Oficiální webové stránky:
<http://www.nbalive.cz>
<http://www.cbf.cz>
<http://www.basketballbrno.cz>
<http://www.basketst.estranky.cz>

11. Přílohy

Kompaktní disk s vyexportovaným textem diplomové práce v PDF.

Fotografie

Písecké košíkářky na historických fotografiích

Družstvo píseckých košíkářek v roce 1959. V horní řadě zleva stojí: Jana Štroblová, Jana Landová, Milena Černá, Marie Černá, Marie Hovorová, Libuše Maliřská. V podřepu zleva: Dana Skalová, Marta Benešová, Jiří Vaněk (zastupoval trenéra Edu Vaňka), Božena Vondrysová, Věra Lišková.

*Rok 1962 Přebornice Jihočeského kraje, družstvo Jiskry Písek s trenérem Slavem, jinak hráčem BK Strakonice.
V horní řadě stojí zleva Landová, Maruška Tichá, Dana Skalová, Vondrysová, Benešová, Rutová
V podřepu zleva Bendíková, Černá, Slav, Kalinová, Hovorová*

Roky v rozmezí 1965 až 1970 (blíže se nepodařilo určit)

Stojící zleva: Burza, Landová, Černá, Bendíková, Hovorová, v podřepu zleva: Rutová, Burzová, Skalová, Slavová

Stojící zleva: Popelka, Kalinová, Černá, Skalová, Tichá, Trávníčková, v podřepu zleva Růtová, Burzová, Hocková, Matoušová, Kendíková

Stojící zleva: Černá, Skalová, Růtová, Slavová, v podřepu zleva: Burzová, Hovorová, Landová, Kendíková

Zleva: Burzová, Kendiková, Černá, Skalová, Růtová, Hovorová, Landová, Slavová

Písecké odchovankyně Eliška Větrovcová (stojící první zprava) a Jana Semrádová (klečící první zprava) hostující v ČZ Strakonice – Přebor republiky starších žákyň v Sokolově 3. místo

Eliška Větrovcová (15) a Jana Semrádová (8) na turnaji ve Francii s ČZ Strakonice

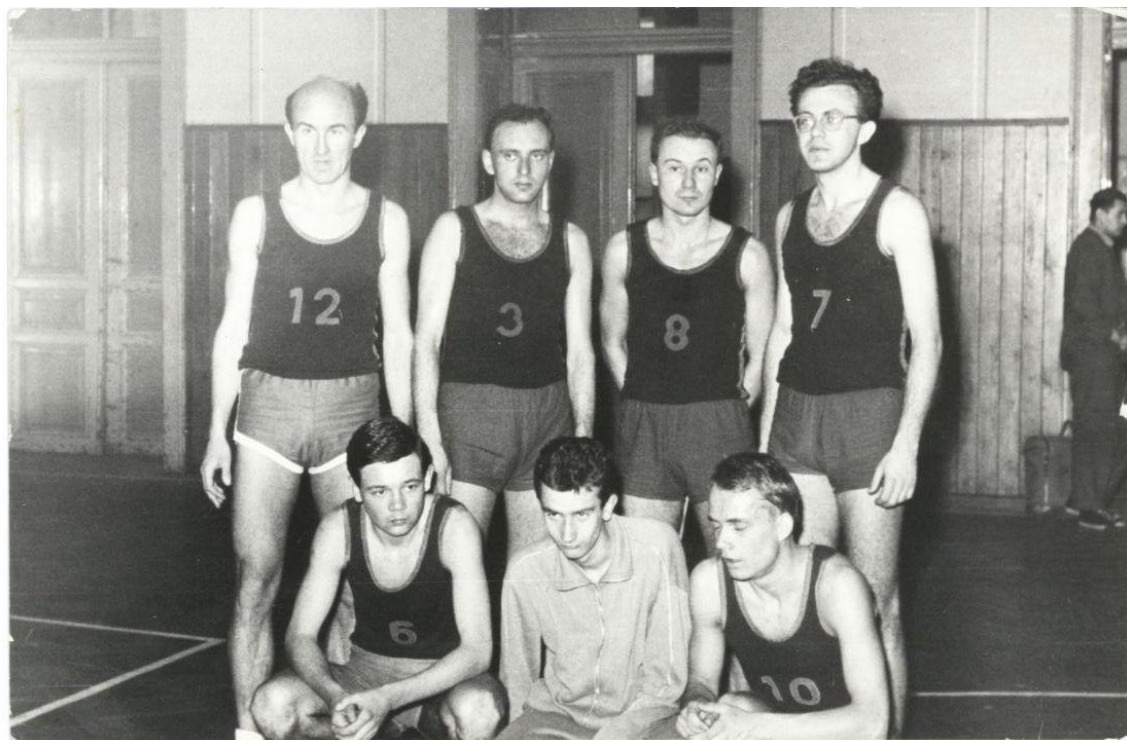

Eliška Větrovcová (stojící druhá zprava) a Jana Semrádová (klečící druhá zprava) na Mistrovství republiky dorostu – 2. místo. Děvčata jsou již členkami ČZ Strakonice a členkami reprezentace

Písečtí košíkáři na historických fotografiích

Zleva: Jiří Vaněk, neznámý, Slav, Švihovec, Máca

Stojící zleva: Eda Vaněk, Sláva Máca, Jirka Vaněk, Švihovec, v podřepu zleva: Slav, Bláha, Fikejz

Březen 1973, zleva stojící: Slav, Bajer, Košťál, Janovský, Eda Vaněk, Šrůtek Matějček, v podřepu zleva: Rejšek, Fajt, Hronek, Bureš Brýna

Rok 1974, stojící zleva: Košťál, Bajer, Vanžura, Košťál, Šrůtek, Vyhnaněk, Janovský, Bureš, v podřepu zleva: Bláha, neznámý, Slav, Hronek, Brýna

Stojící zleva: Rejšek, Machovec, neznámý, Janovský, Šrůtek, sedící zleva: Bajer, Slav, Hronek, Košťál Jiří, (předseda oddílu), Těšík, Bureš, Brýna

Rok 1980, stojící zleva: Kašpar, Šrůtek, Košťál, Navara, Bajer, Janovský, v podřepu zleva: Bureš, Slav, Hronek, Brýna, Těšík

Stojící zleva: Slav, Fiala, Englický, Brückler, neznámý, Navara, Košťál, Brýna, v podřepu zleva: Těšík, neznámý, Hronek, neznámý, Haviar, Janovský

„kluci v akci“

„a ještě jednou....“

Evidenční list

Souhlasím s tím, aby moje závěrečná práce byla půjčována k prezenčnímu studiu v Univerzitní knihovně ZČU v Plzni.

Datum:

Podpis:

Uživatel stvrzuje svým čitelným podpisem, že tuto závěrečnou práci použil ke studijním účelům a prohlašuje, že ji uvede mezi použitými prameny.

Jméno	Fakulta/katedra	Datum	Podpis

